

НОВЫ ЧАС

УЛАДЗІМІР НЯКЛЯЕЎ

Стар. 14–15

ПРА СВАБОДУ І БУЛЬБЯНЫЯ АБІРКІ

Эканамічны крызіс, які накрывае Беларусь, — толькі водгук крызісу грамадства, яго неканкурэнтаздольнасці

Стар. 4

СПАБОРНІЧАЮЦЬ З СОНЦАМ

Нават самая прымітыўная эканоміка існуе дзеля таго, каб зарабляць болей, чым выдаткоўваць. Увогуле, яна з гэтага і пачынаецца.

А што тады сказаць пра нашу?..

Стар. 5

ЧАМУ МАЎЧАЦЬ УКРАЇНЦЫ?

Стар. 13

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ: ПАЧАТАК

Нарыс Алега Новікава
з цыклу «Узгадаць усё»

3 НАГОДЫ

ЛЮБЯЦЬ, НЕ ЛЮБЯЦЬ...

Вольга ХВОІН

Масавая акцыя пратэсту, якую планавалі на восень, Народны сход, прадэманстравала апатыю, страх грамадства і старыя граблі апазіцыі — раз'яднае і немагчымае супрацьстаяць дзяржаўнай сістэме. А дзяржаўная сістэма стаіць на моцных гліняных нагах калоса, і выглядае на тое, што гатовая сысці ў «нязнанку» ў спадзева перацакаць смутны час.

У рэгіёнах Народны сход сабраў дзясяткі чалавек, у сталіцы — блізу тысячы. Акцыя праходзіла з патрабаваннем вызвалення палітвязняў і правядзення свабодных і сумленных выбараў і адначасова — з патрабаваннем спыніць рост цэн, індэксаваць зарплаты і пенсіі.

Чаму ва ўмовах эканамічнага крызісу грамадства так аморфна паставілася да пратэстнай акцыі? Гэта бадай што самае цікавае пытанне. Тым больш, што цяпер не можна весці размову пра стабільнасць сітуацыі, узровень даходаў і дабрабыту па-ранейшаму коціцца ўніз.

Так, па выніках таргоў на дадатковай сесіі Беларускай валютна-фондавай біржы, беларускі рубель ужо тыдзень падае. У сераду, 12 кастрычніка, курс долара падскочыў да 8710 рублёў і абшыў узровень, на якім адкрывалася дадатковая сесія ў верасні. Індэкс цэн на харчовыя тавары ў верасні 2011 года ў параўнанні са жніўнем 2011 года склаў 118,6%, са снежнем 2010 года — 184,2%, паведамляе Белстат.

Палітолаг Аляксей Пікулік мяркуе, што, як бы ні парадаксальна гэта гучала, але намёкаў на сацыяльны выбух у беларускім грамадстве няма. «Нягледзячы на тое,

што рэйтынг Лукашэнкі цяпер не большы за 20–25 працэнтаў, улада даволі стабільная, устойлівая. Яна, канешне, слабейшая, чым калі б тое ні было, але і апазіцыя слабая. Лукашэнку моцна пашанцавала з народам. Зладзіць 190-працэнтную дэвальвацыю нацыянальнай валюты на працягу дзесяці месяцаў і пры гэтым не пабачыць фактычна ніводнай вялікай забастоўкі — ні хто нікуды не пайшоў, новыя лідары галоднага працоўнага класа не сфарміраваліся, сяляне з віламі ў гарады не прыехалі, — канстатуе эксперт. — Запас трываласці ў беларусаў вялікі, сямнаццаць гадоў пры Лукашэнку, кажуць, жылося някепска. І не думаю, што ўладзе ёсць сур'ёзная пагроза, што галодныя масы змятуць рэжым».

Пакуль беларусы на кухнях — і толькі! — клянуць дзяржаву за ўласную галечу, гэта самая дзяржава спрабуе знайсці знешнія

сродкі, каб утрымацца на пльыву. Да слова, Беларусі патрэбныя немалыя рэсурсы не толькі на затыканне бюджэтных дзірак, але і на выплату пазыкаў, аб'ём якіх цягам апошніх гадоў вырас як на свежых дражджах. На пачатку кастрычніка Міжнародны валютны фонд у сувязі з дэвальвацыяй беларускага рубля ў 2011 годзе пераацаніў дзяржаўную пазыку Беларусі з 35,6% да 46,3% ад ВВП. Кароткатэрміновы даўгі банкаў і прадпрыемстваў цяпер больш за 30 працэнтаў ад ВВП. А ўнутраны валавы прадукт Беларусі па стане на 2010 год крыху не дацягваў да 55 мільярдаў долараў.

У кастрычніку ў Беларусі працуе місія Міжнароднага валютнага фонду з мэтай ацаніць эканамічную сітуацыю ў краіне. Ва ўрадзе не выключаюць, што ў рамках працы місіі гаворка можа пайсці пра фарміраванне новай

праграмы МВФ для Беларусі, то бок крэдытаванне. Міністр фінансаў Беларусі Андрэй Харкавец заявіў, што крэдыт Міжнароднага валютнага фонду патрэбен Мінску, перш за ўсё, для аднаўлення пазітыўнага стаўлення інвестараў да эканамічнай палітыкі ўладаў.

Пра магчымую фінансавую дапамогу Беларусі, нягледзячы на ўсе дэмаршы афіцыйнага Мінска ў часе саміта «Усходняга партнёрства», неаднаразова заяўляў прэм'ер-міністр Польшчы Дональд Туск. У прыватнасці, ён сказаў, што Еўрасаюз гатовы прадаставіць Беларусі да 9 мільярдаў долараў у абмен на выкананне пэўных умоў, што тычацца правоў чалавека, дэмакратычных свабодаў і свабодных выбараў. Шэраг аналітыкаў мяркуюць, што агучванне гэтай інфармацыі можна расцэньваць хутчэй як пасыл да наменклатуры Беларусі, маўляў, у

крызісныя часы пераменаў вы сам-насам не застанецеся. Хаця пакуль гаварыць аб тым, што сістэма страціла кіруемаць, не выпадае.

Палітолаг Аляксей Пікулік падкрэслівае, што, нягледзячы на разрыў адносінаў з Еўрасаюзам, Аляксандр Лукашэнка ўсё адно выйшаў пераможцам. І гэта ва ўмовах, калі ў краіне былі дзясяткі палітвязняў. «Трэба прызнаць, што ён выйграў гульню, распачаў у снежні, учыстую. Пытанне, легітымны прэзідэнт Лукашэнка ці не, ужо і не стаіць. Сумневы ў легітымнасці ён вырашыў тым, што пачаў кашмарыць апазіцыю. Палітвязняў патрымалі, і выпусціць у выпадку, калі павераць, што Еўропа насамрэч гатовая дапамагчы грашма», — гаворыць палітолаг.

Варта згадаць, што ў шэрагу інструментаў, якія маглі б дапамагчы Беларусі выбрацца з крызісу, найперш называюць структурныя рэформы эканомікі. Але пакуль пра гэта не вядзецца размова. Ёсць паўзучая прыватызацыя, рост цэн, падзенне пакупной здольнасці спажывцоў, нарастанне знешняй запазычанасці і ўсё тое ж ручное кіраванне эканамічнай мадэллю.

У цяперашніх умовах перамены і трансфармацыя дзяржаўнай сістэмы Беларусі найперш звязаныя з палітычнай воляй яе лідара. Але ці ёсць гэтая воля? Тут можна прывесці словы Аляксандра Лукашэнкі, сказаныя падчас прэсвай канферэнцыі з расійскімі журналістамі.

«Калі б я быў толькі ўпэўнены і ведаў, што беларусы на 80 працэнтаў, ці там больш, ненавідзяць Лукашэнку, я б усе гэтыя шмоткі сабраў, паклаў на стол і сказаў: дзякуй, браткі-беларусы. Я сабе на хлеб зараблю, — заявіў ён. — Я не трымаюся за гэтае крэсла, як вы часам пішаце ў Расіі: дзеля ўлады або дзеля багацця і грошай». Каментуючы вынікі незалежных сацыяльных даследаванняў, якія сведчаць пра падзенне яго рэйтынгаў, Лукашэнка назваў гэта «поўнай хлуснёй». Ён упэўнены, што беларусы павінны яго «любіць». «А за што не любяць? Ну, скажыце, за што? Што, я горш за іншых працую? Не. Не любіць жа трэба за нешта», — заявіў кіраўнік Беларусі.

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

▶ ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА

ПАЛІТВЯЗНІ: 11+3

Вольга ХВОІН

Праваабарончы цэнтр «Вясна» і Беларуска-хельсінкскі камітэт прызналі Ігара Аліневіча, Мікалая Дзядка, Аляксандра Францкевіча палітычнымі зняволенымі дзеючага ў Беларусі рэжыму.

У выніку цяперашні спіс палітвязняў Беларусі выглядае так: «11+3». Гэта значыць, што палітычная матываванасць прысудаў 11 асобаў не выклікае пытанняў у прадстаўнікоў праваабарончых арганізацый і палітыкаў. Справы трох чалавек будуць дадаткова даследавацца.

У асноўным спісе палітвязняў — Статкевіч, Саннікаў, Бандарэнка, Аўтуховіч, Бяляцкі, Севярынец, Дашкевіч, Лобаў, Аліневіч, Дзядок, Францкевіч. Што тычыцца трох апошніх прозвішчаў, то ў спіс палітвязняў гэтых асобаў праваабаронцы дадалі пасля аналізу іх крымінальных спраў. Паводле заключэння БХК, такое рашэнне грунтуецца на падставе таго, што папярэдняе следства па крымінальнай справе суправаджалася сур'ёзнымі працэсуальнымі парушэннямі, у тым ліку праваў асуджаных. У часе судовага працэсу парушаўся прынцып роўнасці бакоў па прадстаўленні доказаў. Грубыя парушэнні правоў асуджаных даюць падставу сцвярджаць, што разгляд справы ў судзе не быў аб'ектыўным, поўным і ўсебаковым, а вынесены прысуд — неабгрунтаваны і незаконны. Змяшчэнне пад варту І. Аліневіча, М. Дзядка, А. Францкевіча, іх асуджэнне да такіх

доўгіх, відавочна неадэкватных тэрмінаў пазбаўлення волі, пры несправядлівым разглядзе, «відавочным чынам звязана з палітычнымі матывамі ўладаў».

Трое фігурантаў «бабруйскай справы анархістаў» (Яўген Васюковіч, Павел Сырамалотаў, Арцём Пракапенка) былі асуджаныя за падпал будынку Бабруйскага КДБ на сем гадоў пазбаўлення волі. Іх прызналі вінаватымі па двух артыкулах крымінальнага кодэксу: «злоснае хуліганства» і «наўмыснае прычыненне шкоды ў асабліва буйных памерах». Нанесеная матэрыяльная шкода была ацэнена ў 235 тысяч рублёў. Хаця прысуды былі вынесены ў маі, праваабаронцы да гэтага часу не мелі магчымасці азнаёміцца з усімі даступнымі афіцыйнымі матэрыяламі судовага працэсу і следства.

Юрыст праваабарончага цэнтру «Вясна» Валянцін Стэфановіч гаворыць, што «бабруйскай справа анархістаў» шмат у чым пераклікаецца са справаю аб падзеях 19 снежня 2010 года. У прыватнасці, ацэнку дзеянням цяпер ужо асуджаных улады зрабілі яшчэ да вынясення прысуду, што і было агульна праз дзяржаўныя СМІ, ёсць праблема юрыдычнай кваліфікацыі дзеянняў асуджаных. Да ўсяго, асуджаныя юнакі з руху анархістаў падчас суда заяўлялі, што свае паказанні давалі пад ціскам следчых органаў. Бліжэйшым часам праваабарончыя арганізацыі маюць намер правесці аналіз згаданых крымінальных спраў і вынесці свой вердыкт наконт іх палітычнай матываванасці.

Спіс палітвязняў па названай формуле «11+3» быў адпраўлены чыноўнікам ЕС і ў еўрапейскія афіцыйныя структуры.

▶ ПАПРАБАВАНАСЦІ

ЗАБАРАНЕНЫ НАЦЫЯНАЛЬНЫ СЦЯГ

Беларускія заўзятары не маюць права ўжываць нацыянальны бел-чырвона-белы сцяг на міжнародных спартыўных мерапрыемствах у Польшчы.

Гэта вынікае з адказу польскай пракуратуры на заяву аб здзяйсненні злачынства ў дачыненні да групы беларускіх баскетбольных заўзятараў на матчы Беларусь—Літва ў польскім Быдгашчы.

Заява ў польскую пракуратуру паступіла ад беларускага заўзятара Ігара Шчэкарэвіча.

Паводле супрацоўнікаў польскай пракуратуры, бел-чырвона-белы сцяг «не з'яўляецца абавязковым нацыянальным сцягам Беларусі». Таму беларускія заўзятары не мелі права ўжываць яго на матчы.

Адмову Шчэкарэвіча выйсці з залі польскай пракуратура трактавала як «актыўны супраціў». Таму супрацоўнікі аховы нічога не парушылі, калі ўжылі супраць Шчэкарэвіча сілу. Сам Шчэкарэ-

віч не здзіўлены такім адказам польскай пракуратуры.

«Так, у мяне такі адказ не выклікае здзіўленне. Яго я атрымаў ад польскай пракуратуры, якая, на маё меркаванне, мэтанакіравана выдала Беларусі банкаўскія звесткі Аляся Бяляцкага. Гэта тая самая пракуратура, якая ўжо 12 гадоў займаецца пераследам палітычнага ўцекача Андрэя Жукаўца. Думаю, у польскай пракуратуры яшчэ шмат «беларускіх шкідэлаў» у шафе. У бліжэйшы час я пракансультуюся з кіраўніцтвам Цэнтру «Супрацоўніцтва без межаў» і вырашу, якія крокі мы прыяем у гэтай справе далей», — распавёў Ігар.

Нагадаем, што інцыдэнт адбыўся 25 чэрвеня 2011 года на матчы чэмпіянату Еўропы па баскетболе сярод жанчын у польскім Быдгашчы. Беларускія галыяўкі злітоўкамі. Служба аховы стадыёну, дзе праходзіла гульня, перашкаджала групе беларускіх заўзятараў разгарнуць бел-чырвона-белы сцяг, а пасля даволі груба выдаліла беларусаў са стадыёну.

Прэс-служба Цэнтру «Супрацоўніцтва без межаў»

▶ ПРЫСУД

ТРЫ ГАДЫ АПОШНЯМУ «ДЗЕКАБРЫСТУ»

Генадзь КЕСНЕР

Суд Маскоўскага раёна Мінска 12 кастрычніка прыгаварыў удзельніка падзей 19 снежня 2010 года ў беларускай сталіцы Святаслава Барановіча да трох гадоў абмежавання волі без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Такое рашэнне ў сераду прыняла суддзя Алена Рудніцкая.

25-гадовы Святаслаў Барановіч працуе будаўніком у Мінску, сам ён паходзіць з Вілейкі. Маладому чалавеку, якога абвінавачвалі ў актыўным удзеле ў масавых беспарадках, пагражала да васьмі гадоў пазбаўлення волі. У судовым працэсе прымалі ўдзел тры ж самыя супрацоўнікі праваахоўных органаў, якія праходзілі ў якасці пацярпе-

лых падчас шматлікіх судовых працэсаў па падзеях 19 снежня на пачатку бягучага года. Як і на тых судовых пасяджэннях, «пацярпелыя» спецназаўцы не пазналі Барановіча як асобу, што наносіла ім фізічны ўрон ці чыніла пагром Дома ўраду.

Як адзначыў у сваім выступе адвакат Барановіча, удзел яго падабароннага ў падзеях на плошчы Незалежнасці ў Мінску не адпавядае артыкулу Крымінальнага кодэкса аб масавых беспарадках. Пракурор пагадзіўся толькі з тым довадам, што ўдзел абвінавачанага ў падзеях 19 снежня 2010 года быў сапраўды малы. Таму вырак быў не самы жорсткі — тры гады «хатняй хіміі». З Святаслава Барановіча ўзялі падпіску аб нявыездзе.

Палітолаг Валеры Карбалевіч лічыць, што вынясенне чарговага абвінавачага прысуду па падзеях на «Плошчы» сведчыць пра чарговую палітычную замазку ў Беларусі. «Гэта пацвярджае і гэты прысуд, і ўзмацнен-

не прэсінгу ў дачыненні да тых палітвязняў, якія і сёння сядзяць у вязніцах, і ўзмацненне канфлікту з Еўрапейскім саюзам. Беларускія ўлады вырашылі прадэманстраваць Еўрасаюзу, які не жадае пайсці на нейкія саступкі кіраўніцтву Беларусі, што калі той не хоча па-добраму, то афіцыйны Мінск можа дзейнічаць і па-кепскаму. Такія дзеянні ўладаў ёсць канстатацыяй такога трэнду ў паводзінах кіраўніцтва нашай краіны», — адзначыў эксперт.

Цяпер, згодна з дзеючым заканадаўствам, Святаслаў Барановіч мусіць стаць на ўлік у крымінальна-выканаўчай інспекцыі, ён павінен паведамляць інспекцыі, калі будзе ўладкоўвацца на новую працу ці месца вучобы. Барановіч не мае права мяняць месца жыхарства, пакідаць межы населенага пункта без дазволу адпаведных службаў. Ад 19.00 да 6.00 малады чалавек павінен знаходзіцца дома.

▶ ПАДТРЫМКА

ШЭСЦЕ АДБУДЗЕЦЦА

Брэсцкі гарвыканкам адмовіў праваабаронцу, актывісту Руху «За Свабоду» Раману Кісляку ў правядзенні шэсця супраць незаконнага ўтрымання пад вартай Аляся Бяляцкага

Кісляк падаваў заяўку на адзіночнае вулічнае шэсце 16 кастрычніка на пешаходнай частцы бульвара Касманаўтаў. Мэта акцыі — прыцягнуць увагу жыхароў горада да факту парушэння права на свабоду віцэ-прэзідэнта Міжнароднай федэрацыі правоў чалавека, кіраўніка закрытага ўладамі праваабарончага цэнтру «Вясна».

«У адпаведнасці з пунктам 3 артыкула 9 Міжнароднага пакта аб грамадзянскіх і палітычных правах пасля затрымання Бяляцкага павінны былі ў тэрміновым

парадку даставіць да суддзі, і той павінен прымаць рашэнне або аб арышце, або аб вызваленні затрыманага пад заклад ці іншае абавязальства. Гэта норма пакта з'яўляецца часткай дзейнага на тэрыторыі Беларусі заканадаўства і падлягае непасрэднаму прымяненню, — сказаў Кісляк. — Наколькі мне вядома, Бяляцкі не быў даставілены для гэтага ў суд. Яго ўтрыманне пад вартай звыш 48 гадзін з'яўляецца незаконным і парушае яго правы на свабоду і асабістае недатыкальнасць. Пра гэта я хацеў з дапамогай мегафона інфармаваць жыхароў Брэста падчас вулічнага шэсця».

Кісляку адмоўлена ў шэсці на падставе таго, што да заявы не прыкладзены дагаворы з органамі ўнутраных спраў, установай аховы здароўя і камунальным прадпрыемствам. «Гэта не адказ

па сутнасці. На падставе Закона «Аб масавых мерапрыемствах у Рэспубліцы Беларусь» мне павінны «дазволіць» або «забараніць» правядзенне шэсця. Гэты закон тэрміну «адмовіць у правядзенні» не ўтрымлівае, — заявіў праваабаронца. — З такой фармулёўкай я атрымліваю адказ на сваю другую заяўленую акцыю, таму маю намер напісаць скаргу генеральнаму пракурору з патрабаваннем правесці праверку дзейнасці мясцовых органаў улады па выдачы дазволу на масавыя мерапрыемствы, а таксама арганізаваць навучанне супрацоўнікаў Брэсцкага гарвыканкама выкананню закона аб масавых мерапрыемствах».

Як падкрэсліў праваабаронца, паколькі ён не атрымаў адказ у адпаведнасці з законам аб забароне вулічнага шэсця, то мае намер яго правесці.

«Я свае абавязкі выканаў: папярэдзіў мясцовыя ўлады пра акцыю», — сказаў Кісляк.

Паводле інфармацыі Руху «За Свабоду»

▶ ІНІЦЫЯТЫВА

СТАЛІЧНЫ РЭФЕРЭНДУМ

Вольга ХВОІН

Абаронцы сталічнага Севастопальскага парку хочуць ініцыяваць рэферэндум, каб захаваць зялёную зону ў цэнтры горада.

Севастопальскі парк — зялёны масіў плошчай 73,16 гектара ў Першамайскім раёне Мінска. У ім мясцяцца 8 артэзіянскіх свідравінаў, якія могуць забяспечваць да 500 000 жыхароў сталіцы якаснай пітной вадой.

Ва ўмовах вялікага горада Севастопальскі парк — гэта не толькі месца прагулак і адпачынку мясцовых жыхароў, але і «лёгкага раёна», гарант экалагічнай бяспе-

кі, — адзначаюць спецыялісты. Ад 1996 года было здзейснена некалькі спробаў забудовы Севастопальскага парку. Органы дзяржаўнай улады, па словах мясцовых жыхароў, якія адстойваюць парк, даюць супярэчліваю і няпоўную інфармацыю аб стане свідравінаў, што дае падставы для сумневаў у іх рабоце. Згодна генеральнаму плану забудовы Мінска, праз тэрыторыю парку меркавалася правесці «3-е кальцо» аўтадарогі. Але пасля прагэтаў мясцовых жыхароў гэтае рашэнне адкладзена да 2020 года. Калі дарога будзе пабудаваная, то мусяць быць ліквідаваныя свідравіны, а сам парк пазбаўлены статусу водаахоўнай і ландшафтна-рэкрэацыйнай зоны. Гэта дасць легальныя падставы для яго далейшай забудовы.

У кантэксце гэтых праблем быў праведзены круглы стол са спецыялістамі і жыхарамі прылеглага да парку вуліц. Удзельнікі круглага стала заклікаюць гарадскія ўлады ўлічваць грамадскае меркаванне пры прыняцці рашэнняў адносна Севастопальскага парку і іншых зялёных насаджэнняў у Першамайскім раёне Мінска. Адзіным выйсцем для вырашэння спрэчак вакол Севастопальскага парку і свідравінаў з вадой жыхары бачаць правядзенне мясцовага рэферэндуму, на які будучы вынесены пытанні пра лёс парку.

Віктар Янчурэвіч, лідар «Еўрапейскай перспектывы», адзначае: «Мясцовыя жыхары, даведзеныя да адчаю, не бачаць іншага выйсця, як вырашыць вострае пытанне праз раённы рэферэндум. Гэтае патрабаванне абгрунтаванае, і наша задача — спрыяць грамадзянам у рэалізацыі іх законных патрабаванняў».

▼ ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

ДАБРАБЫТ ПРАЗ СПАГНАННІ

Генадзь КЕСНЕР

Тое, што адбываецца ў Беларусі, не дае сумаваць ні журналістам, ні шараговым грамадзянам. Не паспелі прагучаць заявы галоўнага палітыка краіны пра заклапочанасць падзеннем амерыканскай ды еўрапейскай грашовых адзінак, як долар і еўра ўзяцелі на нязведаныя раней вышыні. А тым часам улады хочучь спагнаць з апазіцыйнай партыі грошы за быццам бы пашкодзаны офіс.

Мінула серада стала рэкорднай, што да курсу заходніх валют да беларускага рубля. Нават нягледзячы на інтэрвенцыю Нацыянальнага банка ў памеры 22 мільёнаў долараў падчас другой (дадатковай) сесіі Беларускай валютна-фондавай біржы, курс долара склаў 8710 рублёў, што на 110 рублёў перавысіла курс самых першых таргоў на другой сесіі БВФБ 14 верасня, а курс еўра ўзняўся да 12010 беларускіх рублёў. Расійскі ж рубель пацягнуў у сераду на 276 беларускіх.

Як з гэтай нагоды не ўздаць нядаўня заявы кіраўніка дзяржавы, калі на некалькіх дадатковых сесіях БВФБ замежныя валюты дзіўным чынам гублялі ў вазе, пра яго заклапочанасць лёсам еўра і долара! Маўляў, Ермакавай (кіраўніцы Нацбанку) і Мясніковічу (прэм’ер-міністра) яшчэ трэба папрацаваць, каб долар не абрынуўся! Ага, зараз! Напрацавалі...

На пяцігадзіннай прэс-канферэнцыі для расійскіх рэгіянальных журналістаў 7 кастрычніка Аляксандр Лукашэнка заяўляў, што ў нашай краіне былі цяжкасці, але зараз сітуацыя стабілізавалася. І вось не прайшло і тыдня — атрымайце, панове! Эканоміка чарговым разам пацвердзіла, што гучным заявам ды дырэктывам яна не падпарадкоўваецца. На думку вядомых эканамістаў, гэта яшчэ не мяжа. Кіраўнік Аналітычнага цэнтра «Стратэгія» Леанід Заіка прагназуе, што пры захаванні такога трэнду, асабліва пасля павышэння на 28% тарифнай стаўкі першага разраду, курс долара да канца бягучага года можа скласці каля 11 тысяч беларускіх рублёў. А былы кіраўнік Нацбанку Станіслаў Багданкевіч лічыць, што пры правядзенні далей цяперашняй эканамічнай палітыкі ўрадам і рэгулятарам курс долара можа дасягнуць і 12 тысяч рублёў. Вось цікава, колькі ў пераліку на валюту будучы складаць заробкі, пенсіі і стыпендыі нават пасля іх абцягання павелічэння?

Там часам, 12 кастрычніка ў новы офіс Партыі БНФ на вуліцы Крапоткіна наведваюцца ўчастковы інспектар Савецкага РУУС і запатрабаваў

тлумачэнняў наконт скаргі ЖРЭА, якая вырашыла спагнаць з апазіцыйна-янераў 19 мільёнаў рублёў. Паводле эксплуатацыйнікаў, Партыя БНФ пры высяленні са свайго папярэдняга офісу на Машэрава, 8 наўмысна пашкодзіла маёмасць. Як заявіў участковы, такая сума можа падпадаць пад дзеянне артыкула Крымінальнага кодэкса Беларусі і можа пацягнуць распачаць крымінальнай справы. Маўляў, у каштарысе ЖРЭА гаворыцца пра дэмантаваныя дзверы, пашкодзаныя сцены, вокны, святільнікі і гэтак далей.

Па словах старшыні Партыі БНФ Аляксея Янукевіча, сума ў 19 мільёнаў рублёў «нерэальная і фантастычная». Янукевіч свярджае, што ніякай шкоды памяшканню не нанесілася, наадварот, сядзібна захоўвалася ў вельмі добрым стане. Арандатары неаднойчы праводзілі ремонт, усталявалі імпортную сантэхніку. Такім чынам, на думку палітыка, ЖРЭА спрабуе атрымаць дадатковыя сродкі. Толькі вось хочацца прыгадаць і тое, колькі разоў невідомыя вандалы псавалі дзверы, білі шыбы падчас знаходжання Партыі БНФ у офісе на Машэрава, 8. І нешта не прыгадваецца, каб ці то ЖРЭА, ці то міліцыя знайшлі зламыснікаў і каб нехта кампенсаваў партыйцам выдаткі на ремонт пасля такіх нападаў. То бок, фінансавая плынь, нават самая малая, мусіць быць толькі ў адным накірунку — дзяржаўным.

А вось больш буйную фінансавую плынь, хоць і не наўпроставую, можна будзе чакаць з боку Расіі, якая выказала гатоўнасць прафінансаваць 90% работ па кантракту будаўніцтва Беларускай атамнай электрастанцыі на Астравеччыне. Пра гэта 13 кастрычніка журналістам паведаміў намеснік міністра энергетыкі Беларусі Міхаіл Міхадзюк. У дадзеным выпадку гаворка ідзе пра расійскі дзяржаўны экспертны кредит. Па словах Міхадзюка, «кредытнае пагадненне знаходзіцца ў высокай ступені гатоўнасці». «Засталіся толькі невялікія кансультацыі па асобных момантах на ўзроўні экспертаў, і пагадненне будзе накіравана на ўнутрыдзяржаўныя працэдуры як у Расіі, так і ў Беларусі, бо гэта міжарадавае пагадненне», — адзначыў намеснік міністра энергетыкі.

Паводле чыноўніка, у аб’ём кантрактных абавязацельстваў з расійскага боку ўваходзіць будаўніцтва неабходнай інфраструктуры для АЭС. Дарэчы, як прызнаў ён, будаўніцтва

жылля не ўваходзіць у аб’ём абавязацельстваў расійскага боку.

І вось тут узнікае пытанне: ці знойдуцца грошы на гэтае будаўніцтва ў беларускага боку? Гэта ў той час, калі банкі спыняюць ільготнае кредытаванне жыллёвага будаўніцтва, а яго тэмпы зніжаюцца па зразумелых прычынах.

Разам з тым, будаўніцтва атамнай станцыі ў Гродзенскай вобласці можа зрабіць яшчэ больш напружанымі стасункі паміж Беларуссю і нашымі суседзямі з Еўрасаюза. Напрыклад, Вільнюс лічыць выбар пляцоўкі для размяшчэння Беларускай АЭС палітычна матываваным. «Мы вельмі б прасілі беларускія ўлады не ўводзіць у зман не толькі беларускі народ, але і ўсю сусветную супольнасць», — заявіў журналістам 12 кастрычніка пасол Літвы ў Беларусі Эдмінас Багдонас. — Выбар пляцоўкі не даць ніякіх перспектыву супрацоўніцтва ў энергетычнай сферы з Літвой».

Дыпламат нагадаў, што 11 кастрычніка першы намеснік міністра прыродных рэсурсаў Беларусі Віталь Кулік заявіў беларускім журналістам, што пазіцыя Літвы, якая выступае супраць будаўніцтва АЭС у Гродзенскай вобласці, ёсць палітычна матываванай. Кулік таксама заявіў, што Беларусь правяла з Літвой усе працэдуры па абмеркаванні справаздачы аб Ацэцы ўздзеяння на навакольнае асяроддзе (АУНА) будучай АЭС. «Заява першага віцэ-міністра Куліка Літва лічыць заведама не адпавядаючай ніякім стандартам дыпламатычных норм і заведама лжывай, бо Літва шматкроць заяўляла, што так званыя грамадскія слуханні ў Вільнюсе лічацца не адбытымі. Ніякіх кансультацый, мы лічым, таксама не адбылося», — падкрэсліў Эдмінас Багдонас. З яго слоў, Літва накіравала скаргу ў МАГАТЭ аб тым, што «справаздачы аб АУНА не было». Па словах літоўскага пасла, «і ў Жэневе, і ў Брусэлі Беларусь будзе павінна адказаць на многія і многія пытанні».

Пасля выпадку на адрас Польшчы з боку кіраўніка беларускай дзяржавы абвастрэнне адносін з Літвой можа стаць сімвалічным, бо менавіта літоўскае кіраўніцтва, нават у асобе прэзідэнта гэтай краіны, працягнулі час выступала адвакатам беларускіх уладаў на міжнароднай арэне. Цяпер афіцыйны Мінск можа наступіць на «атамныя граблі» і канчаткова пазбавіцца сваіх абаронцаў у латвы краін-удзельніц Еўрапейскага саюза.

▼ ФІГУРЫ ТЫДНЯ

ВІКТОРЫЯ АЗАРАНКА

Беларуская тэнісістка Вікторыя Азаранка патрапіла ў спіс самых сэксуальных жанчын, якія цяпер жывуць на зямлі, паводле версіі часопіса «Esquire». Першае і бяспрэчнае месца гэтага рэйтынгу заняла цемнаскурая спявачка Рыяна. «Esquire» публікуе свой спіс самых сэксуальных жанчын «па стане на 2011 год» у лістападаўскім нумары. Пяць з пятнаццаці або на радзіліся ў СССР, альбо выраслі ў сем’ях былых савецкіх грамадзян. Апроч Вікторыі Азаранкі ў ТОП-15 увайшлі Эма Стоўн — зорка амерыканскага камедыйнага кіно, якая нядаўна заявіла, што бацька забіў бы яе, калі б яна знялася аголенай; Бейонсе — спявачка, якая, па дадзеным Forbes, зарабляе больш, чым Рыяна; Марыя Бэла — акторка польска-італьянскага паходжання, што двойчы намінавалася на «Залаты глобус», ды іншыя дзяўчаты кіно, спорту, мастацтва.

Вікторыя Азаранка заняла высокае месца не толькі ў рэйтыingu сэксуальных жанчын, але і вярнулася на трэцяе месца ў рэйтыingu ВТА. Мінулы тыдзень (3–9 кастрычніка) яна правяла на чацвёртай пазіцыі. На апошнім турніры ў Пекіне Азаранка выйшла ў трэці круг, у якім адмовілася ўдзельнічаць з-за траўмы. Год таму спартсменка выбыла ў другім раундзе.

ВІТАЛЬ КУЛІК

Першы намеснік міністра прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Віталь Кулік паведаміў журналістам, што «Мінпрыроды сур’ёзна працавала над праектам АЭС у частцы ацэнкі ўздзеяння на навакольнае асяроддзе, якую прадставілі праектанты». «Мы свярджаем, што праект адпрацаваны досыць добра, — цытуе Куліка БелаПАН. — Апошнія заключэнне Інстытута геохіміі і аховы навакольнага асяроддзя Нацыянальнай акадэміі навук Украіны пацвярджае, што праектныя і пазпраектныя аварыі акажуць ўздзеянне практычна толькі на тэрыторыю станцыі». Ён паведаміў, што падтрымліваецца пастаянным кантактам з літоўскім бокам — вядзецца перапіска, прайшлі слуханні ў Вільнюсе, кансультацыі з шырокім колам прадстаўнікоў літоўскіх спецыялістаў і грамадскасці, дэпутатаў сейма. «Мы даказалі, што праект нашай станцыі адпавядае ўсім стандартам бяспекі, — паведаміў Кулік. — Спецыялісты гэта разумеюць, а вось палітыкі, на жаль, імкнуцца прыўнесці нешта такое, каб зарабіць балы на гэтай тэме». Раней літоўскі бок вельмі негатыўна адрагаваў на намеры Беларусі пабудаваць атамную станцыю ў 50-ці кіламетрах ад Вільнюса. Спецыялісты папярэджвалі, што ў выпадку аварыі на станцыі трэба будзе эвакуаваць жыхароў сталіцы Літвы.

Беларусь і Расія ўжо падпісалі кантрактнае пагадненне на збудаванне першай чаргі АЭС на тэрыторыі Беларусі. Аднак практычныя работы па будаўніцтве аб’екта адкладваюцца. Каб іх пачаць, бакам неабходна ўзгадніць парадак і ўмовы фінансавання праекта. Але кредитнае пагадненне пакуль не падпісанае.

ГАЛІНА АДАМОВІЧ

Фільм «Інокіня» беларускага рэжысёра Галіны Адамовіч заваяваў Гран-пры фестывалю дакументальнага кіно «Расія». Пра гэта БелаПАН паведаміла Марына Асмалоўская-Пятрова, начальнік аддзела па сувязях з грамадскасцю Студыі ў імя св. Іаана Воіна пры Свята-Елісавецкім жаночым манастыры ў Мінску, сіламі якой здымалася кінакарціна — фаварыт фестывалю.

Дакументальны фільм апавядае аб духоўным шляху вядомага беларускага кампазітара, маці траіх дзяцей Ірыны Дзянісавай. «Галоўная гераіня трапіла ў манастыр, потым пастрыглася, і на дадзены момант яна ўжо манашка Свята-Елісавецкіскага жаночага манастыра», — адзначыла Асмалоўская-Пятрова, дадаўшы, што фільм быў зняты ў 2010 годзе.

Прэм’ера «Інокіні» адбылася ў мінулым годзе на кінафестывалі «Лістапад». Пазней фільм паказвалі на розных фестывалях і выставах у Маскве, ён быў удастоены Гран-пры міжнароднага Срэценскага праваслаўнага кінафестывалю «Сустрэча» ў Обнінску (Расія).

Фестываль «Расія» з’яўляецца самым прадстаўнічым у суседняй краіне штогадовым творчым конкурсам дакументальнага кіно. Яго заснавальнікі — Саюз кінематаграфістаў Расіі, Расійскі фонд культуры, Нацыянальная акадэмія кінематаграфічных мастацтваў і навук Расіі. Для ўдзелу ў фінале фестывалю з 300 карцін было адабрана 29. У склад журы, узначалеага першым намеснікам старшыні Саюза кінематаграфістаў Расіі Сяргеем Лазаруком, увайшоў таксама старшыня Беларускага саюза кінематаграфістаў Віктар Васільеў.

ПАЛІТЫКА

▶ АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ПРА СВАБОДУ
І БУЛЬБЯНЫЯ АБІРКІ

Сяргей НІКАЛЮК

Эканамічны крызіс, які накрыў Беларусь, — толькі водгук крызісу грамадства, яго неканкурэнтаздольнасці.

Вераснёўскае апытанне НІСЭПД зафіксавала гістарычны мінімум электаральнага рэйтынгу «адзінага палітыка» (АП) — 20,5%. Пры такім узроўні інфляцыі нічога іншага чакаць і не даводзілася. Сакавіцкі «рэкорд» 2003 года, што быў справакаваны запаволеннем тэмпаў росту рэальных прыбыткаў насельніцтва пасля галавакружнага ўзлёту ў год другіх прэзідэнцкіх выбараў, зараз перакрыты на 5,7 пункта. Бо сёння гаворка ідзе не пра зніжэнне тэмпаў росту, а пра падзенне рэальных прыбыткаў.

З другой паловы 2003 года рэйтынг АП зноў пайшоў угару — дзякуй амерыканскім біржавым спекулянтам. Яны разагналі кошты на нафту. Расія перапоўнілася нафтадоларамі. Попыт на беларускія тавары павялічыўся, а тут яшчэ «нафтавы афшор» дазволіў запоўніць да краёў бюджэтныя засекі. Ну як тут было не пацешыць электратат чарговай порцыяй сацыяльных выплат!

Не ў ролі віцязя, а ў ролі самарыцянкіна

Галоўны твор Леніна — «партыя новага тыпу». Яе навізна палягала ў тым, што яна была арганізавана на ваенны ўзор. Загады вышэйшайчых ніжэйшым у партыі не абмяркоўваліся. Такая структура была ідэальнай для прыняцця «кульгавых рашэнняў» ва ўмовах расколатага грамадства. У гэтай сувязі ўспамінаецца анекдот: «Вы вагаліся калі-небудзь? — Так, але толькі разам з лініяй партыі». Любое сваё рашэнне «партыя новага тыпу» магла змяніць на процілеглае. Пры гэтым абодва ўзамавыключальных рашэнні заставаліся ў рэчышчы генеральнай лініі. Падпісанне германа-савецкай дамовы пра сяброўства і межы — адзін з прыкладаў такога развароту на 180 градусаў.

А зараз з савецкага мінулага перанясем у беларускую сучаснасць. «Основная задача на ближайшие пять лет — довести качество жизни наших граждан до уровня, сравнимого с западноевропейским». Гэта цытата з перадвыбарнай праграмы галоўнага прэтэндэнта на прэзідэнцкую пасаду ў 2006 годзе. Праходзіць чатыры гады. Усё той жа прэтэндэнт на ўсё тую ж пасаду карэктэе асноўную задачу: «К 2015 году уровень жизни в Беларуси приблизится к европейскому». Але ўсё цяжэ, усё змяняецца. І 30 верасня ў Маладзечне ўжо не прэтэндэнт, а чатырохкратны АП упэўненымі мазкамі малое чарговую перспектыву: «Главное, чтобы был покой, чтобы было что поест и во что одеться».

Такая дынаміка, як няцяжка здагадацца, разглядаецца ў якасці адказу тым, «кто утверждает, что белорусская модель себя исчерпала». Гэта глыбока памылковае ўяўленне, а таму «нікакго отхода от того курса, который определен нами и утвержден на Всебелорусском народном собрании, нет и быть не может».

Курс, зададзены зверху, нягледзячы на ўсе яго неймаверныя піруэты, — заўсёды правільны. Прынамсі, так мяркуюць тыя, хто яго фармуе. Але, як ужо адзначалася вышэй, усё цяжэ, і ўсё змяняецца. Калі ў сталінскія часы перад знешняй пагрозай грамадства было гатовае трываць любыя цяжкасці, то сучасны беларус хоча спажываць. Ён інфікаваны бацькай утылітарызму, і ўлада яму патрэбная не ў ролі віцязя ў тыгравай шкуры, а ў ролі добрага самарыцянкіна.

Улада гэта разумее. Прыводжу адпаведную цытату: «Мы будем делать все для того, чтобы не снизить тот уровень поддержки народа, который мы всегда демонстрировали. Мы ни в коем случае от этой политики не отойдем». Хто б пярэчыў, праблема, аднак, палягае ў тым, што мяркуе беларус пра ўладу не па словах, а па справах, гэта і зафіксавала вераснёўскае апытанне НІСЭПД.

Калі б не адно «але»

Публікацыя вынікаў вераснёўскага апытання НІСЭПД суправаджалася актыўнымі каментарамі ў сеціве. Як звычайна, спрэчка разгарэлася вакол праблемы давяраць/ не давяраць апытанню. Шмат хто пры гэтым спасылаўся на «фактар страху», які нібы істотна завышае рэйтынг АП. Нічога новага ў гэтым няма. Справа не ў фактары страху і не ва ўзроўні ангажаванасці сацыялагаў, а ў неразуменні

прыроды аўтарытарнай улады ў яе беларускім варыянце. Прадстаўнікі «меншасці» — а гэта, як правіла, людзі адукаваныя — усё ніяк не могуць вызваліцца ад асноўнай памылкі інтэлігенцыі. Яны ўяўляюць сабе народ у якасці «ахвяры рэжыму». Памылка гэта нарадзілася не сёння. Дастаткова ўгадаць уступны радкі «Варшавянкі», аўтарам рускай версіі якой з'яўляецца выпускнік Санкт-Пецярбургскага тэхналагічнага інстытута Глеб Кржыжаноскі: «Вихри враждебные веют над нами, темные силы нас злобно гнетут».

Згодна з асноўнай памылкай інтэлігенцыі, «народ заўсёды з'яўляецца гатовым, спелым і дасканалым, і трэба толькі разбурыць стары дзяржаўны лад, каб для народа адразу ж сталася магчымым ажыццявіць самыя карэнныя рэформы, самую грандыёзную працу грамадскай свядомасці» (Павел Наўгародцаў, рускі філосаф). Калі казаць больш спрошчана, то народу бракуе Свабоды. Задача інтэлігенцыі якраз у тым і палягае, каб паказаць народу самы кароткі шлях да яе, а яшчэ лепш — народу яе проста даць.

Калі пад Свабодай разумець адсутнасць прыгнёту з боку «цёмных сіл», то напачатку 90-х гадоў менавіта такую сітуацыю мы і назіралі. Але адбылося гэта не ў выніку высілкаў інтэлігенцыі. Улада, як заўважыў АП, «оказалась в грязи». Яна страціла здольнасць да самаўзнаўлення, і разам з яе падзеннем у бруд на беларусаў абрынулася Свабода, г. зн. адказнасць за свой уласны лёс, лёс сваіх блізкіх і за краіну ў цэлым.

Далей я даю слова сацыялогу Юрыю Леваду: «Як толькі чалавека вызвалілі, ён кінуўся назад, нават не да ўчорашняга, а да пазаўчаршняга дня. Ён стаў традыцыйным, ён пачаў уяўляць

сабой чалавека дапятроўскага, а не проста дасавецкага». Вось гэты дасавецкі, дапятроўскі чалавек і атрымаў права выбраць на першых свабодных і дэмакратычных выбарах. І ён свой выбар зрабіў на карысць таго, хто вызваліў яго ад далейшага выбару, такім чынам, і ад асабістай адказнасці.

Вернемся ў Маладзечна і працягнем цытату: «...и мы накорим свой народ. Одеть — мы народ оденем. В школу детишек надо было отправить — мы их отравили, как бы сложно ни было, поддержали многодетные семьи». Калі і бывае ў жыцці ідэал, дык воль ён, перад вамі. «Сустракайце!» — як кажуць відеоўцы галаканцэртаў. І ўсё было б выдатна, калі б не адно «але». Ніводная ўлада накармаць, а да таго ж яшчэ і апрагнуць народ працяглы час не ў стане.

У кароткатэрміновым рэжыме такое магчыма. Але для гэтага неабходная знешняя крыніца фінансавання. У якасці такой крыніцы для Беларусі першапачаткова выступалі расійскія датацыі, пасля таго, як яны пачалі перасыхаць, гэта паспрабавалі кампенсаваць крэдытамі. Звернемся да афіцыйнай статыстыкі: з пачатку года па 1 верасня аб'ём дзяржаўнай запазычанасці павялічыўся на 96,6%. Дзе тыя залатыя часы, калі з трыбуны чарговага «ўсенароднага веча» АП мог не хітруючы заявіць: «Мы не разбазарылі народное богатство, не влезли в обременительные долги?»

Сёння дзяржаўная запазычанасць наблізілася да адзнакі ў 50% ВВП. І не варта сябе суцяшаць тым, што да пераддэфолтнай Грэцыі з яе 150% нам яшчэ далёка. Пры нашых тэмпах за пару гадоў мы яе дагонім і перагонім. Дарэчы, прычына грэчаскай трагедыі падобная да беларускай. У эпоху танных крэдытаў тамтэйшая ўлада праводзіла «моцную

сацыяльную палітыку», г. зн. кармавала і апранала народ. Але ў 2008 годзе грывнуў сусветны фінансавы крызіс, і нечакана высветлілася, што ўлада не толькі апранула народ, але і абула...

Вось у вось гэтым і праблема!

Падараваная свабода — гэта заўсёды пераход з адной формы несвабоды ў іншую. Была несвабода савецкага ўзору, стала ўзору АП. Эканамічны крызіс, дадзены нам у надзвычай канкрэтных адчуваннях, насамрэч з'яўляецца толькі водгукам крызісу грамадства. Неканкурэнтаздольнасць «беларускай эканамічнай мадэлі» — гэта толькі следства неканкурэнтаздольнасці грамадства. Таму наборам стандартных эканамічных мераў, якія свае і заезджыя ліберальныя эканамісты прапануюць оптам і ў розніцу, сітуацыю не выправіць.

Паспяхова эканамічныя рэформы праводзяцца не эканамістамі, а палітыкамі, г. зн. людзьмі, чыя прафесійная дзейнасць палягае ва ўзгадненні інтарэсаў розных сацыяльных груп. Але самі гэтыя інтарэсы палітыкі стварыць не ў стане. Яны ці ёсць, ці іх няма. Даю слова эстонскаму дыпламату Мацці Маасікасу: «Без усеагульнай падтрымкі народа рэформы былі б не магчымыя. І такая падтрымка была. Эстонцы ў часы аднаўлення незалежнасці часта карысталіся фразай: «За свабоду мы гатовыя есці нават бульбяныя абірки». Зразумела, сацыяльныя выдаткі мелі месца. <...> Аднак большасць людзей верыла ў тое, што цяжкасці гэтыя часовыя. Па дадзеных сацыялагічных апытанняў, на працягу ўсіх 1990-х гадоў траціна насельніцтва краіны лічыла, што да рэформаў жыць было лягчэй. Але гэта не значыць, што людзі хацелі вярнуцца ў мінулае. Не хацелі. А цяпер большасць тых праблем даўно ўжо не існуе. Эстонская эканоміка дынамічна развіваецца, што істотна адбываецца на ўзроўні жыцця насельніцтва».

А зараз уявіце сабе беларускага палітыка, які прапануе дзеля свабоды харчавання бульбяныя абірки. Уявілі? Калі атрымалася, то змясціце гэтага палітыка ў інтэр'ер свабодных і дэмакратычных выбараў. На які ўзровень падтрымкі ён зможа разлічваць? Вось у гэтым і праблема!

Безумоўна, я згучаю фарбы і раблю гэта свядома, але праблема Беларусі палягае не ў тым, каб змяніць палітычны рэжым, а ў тым, каб падчас гэтай замены краіна не зруйнавалася. Калі на Захадзе рэформы — гэта заўсёды адказ эліты на піск пзуных пластоў, і адказ гэты фармуецца падчас дыялогу, то ў расколатым грамадстве эліты распачынаюць рэформы ў выніку пагрозы хаосу. Пры гэтым рознымі часткамі расколатага грамадства рэформы, натуральна, успрымаюцца неаднолькава.

Дадзяржаўная «большасць», як паказвае гістарычны досвед, чакае ад рэформаў цуду. Але цуд не можа быць прадметам дыялогу, таму ўсе папярэднія рэформы, якія праводзяцца зверху, нягледзячы на добрыя намеры іх ініцыятараў, вельмі хутка прымалі адміністрацыйна-бюракратычны характар. Ці здагадваюцца пра гэта тыя, хто сёння наперабой прапануе свае рэцэпты беларускай эканоміцы?

МЕРКАВАННЕ

СПАБОРНІЧАЮЦЬ З СОНЦАМ

Канстанцін СКУРАТОВІЧ

Дзякуючы дэвальвацыі, якая ўжо амаль у два разы скараціла ўнутраны спажывецкі попыт (а значыць, і імпорт) і адначасова дала стымул для падвышэння экспарту, памеры знешнегандлёвага таваразвароту Беларусі значна павысіліся.

І — тут праўду сказаў Лукашэнка — валюта пайшла ў краіну, як ніколі раней. Чарговы цуд ці справа яго ўмелых ручак? Усяго патроху. Прынамсі, для Беларусі на знешніх рынках складалася адносна добрая кан'юнктура. Сярэднія цэны экспарту за сем месяцаў бягучага года павысіліся на 26,2% у параўнанні са снежнем-ліпенем мінулага года, што забяспечыла 52,7% прыросту экспарту. Халава, сэр! Менавіта такую сітуацыю афіцыйны Мінск вызначае як цуд.

Астатні прырост таварнай масы экспарту забяспечаны падвышэннем фізічных аб'ёмаў паставак. Пачалі прадаваць болей машын і механізмаў, нафтапрадуктаў.

Гэтаму, зноў жа, паспрыяла і цэнавая кан'юнктура — кошт на імпорт падвышаліся не так хутка, і таму яго прырост на 60,2% забяспечаны падвышэннем фізічных памераў закупаў.

Па інфармацыі Белстата, індэкс коштаў стасункаў знешняга гандлю склаў 108,6%. Гэта значыць, што ў студзені-снежні ў параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года на суму выруккі экспарту можна было закупаць на 8,6% імпортных тавараў болей.

Вось яна, тэндэнцыя, пра якую разважалі напачатку года Лукашэнка, Пракаповіч, тады яшчэ галоўны банкір, і наоў прызначаны прэм'ер Мясніковіч. Агульны аб'ём знешняга гандлю павялічыўся да 48,2 мільярда долараў (на 56,5%), у тым ліку экспарт — да 21,9 (плюс 65%), импорт — да 26,3 мільярда долараў (на 50,1%). Такім чынам, экспарт па тэмпах павелічэння аб'ёмаў пачаў абганяць импорт. Гэта азначала, што Беларусь зрабіла першы рахунок крок да выхаду на дадатнае знешнегандлёвае сальда.

І ўсё было б добра, каб правы на знешнегандлёвую дзейнасць належалі толькі ўраду, адміністрацыі прэзідэнта ды самому прэзідэнту. На жаль (гэта было зроблена яшчэ да Лукашэнкі) такімі правамі надзелены як прыватныя бізнесоўцы, так і шараговыя грамадзяне. І калі Лукашэнка зрабіў афіцыйную абвештку, што з 1 ліпеня ў Беларусі, якая ўступіла ў М'ягны саюз з Расіяй і Казахстанам, падвышаюцца мыты на замежныя легкавікі, то амаль усе аўтаматары захацелі памяняць свае старыя іншамаркі на больш новыя. Каб не гэта акалічнасць, ніякага б ажыятажу не было. Насельніцтва б паціху «купляла беларускае» на падвышаныя спе-

цыяльна да прэзідэнцкіх выбараў заробкі, а Лукашэнка таксама паціху падвышаў бы спажывецкія кошткі, каб неўпрыкмет канфіскаваць празмерныя набыткі. Прыкладам, так непрыкметна ссе кроў клешч, які ўпіўся ў цела.

Аднак у насельніцтва не было ніякага жадання карміць крывамокаў. У каго была валюта, той наўпрост заангажаваў пасярэднікаў-перагоншчыкаў. У каго было дастаткова назапашана ў мясцовай валюце, памяняў яе ў абменніках, іншыя атрымалі валютныя крэдыты ў банках. У выніку іншамарак за 7 месяцаў было куплена 259 тысяч (у 2,1 разы болей) па сярэдняй цане 8500 долараў (на 34% даражэй, чым у мінулым годзе), а агульны кошт аўтаімпарта склаў 1,4 мільярда долараў. Не нейкага там умоўнага «бязгалу», а сапраўды «настаўшымі банкнотамі».

І вось гэтая, па мерках амаль што кожнай еўрапейскай краіны, дробязь насамрэч падарвала цалкам уяўную стабільнасць фінансавага рынка Беларусі. «Где стол был яств, там гроб стоит». Дзе на фоне залатых зліткаў фатаграфаваліся прэзідэнт з нашчадкамі у кампаніі з галоўным банкірам — пустэча.

Падкрэслім, што насельніцтва выдаткоўвала выключна свае грошы, хоць у значнай ступені і не заробленыя, і выкарыстала магчымасці, якія прадстаўляла яму фінансавая сістэма дзяржавы. Усё хоць і асабістае, але цалкам законнае. Гульня пачыналася «па-чэснаму» — пра падвышэнне мытаў абвешталі загадзя, а не за тыдзень да іх увядзення. Таму цалкам не зразумелая крыўда, якую выказаў на падначалены народ Лукашэнка. Было б больш сэнсу крыўдзіцца на Пуціна з Мядзведзевым, якія зазвалі яго ў М'ягны саюз, а «пад'ёмных» у дастатковай колькасці не далі. Як заўжды, збольшага абышліся абяцанкамі.

У выніку, нягледзячы на спрыяльную кан'юнктуру, за сем месяцаў маем адмоўнае сальда ў гандлі таварамі ў памеры 4,317 мільярда

долараў. А за такі ж перыяд 2010 года мелі 4,199 мільярда. Быццам бы зрухі і ёсць, калі ўлічыць аўтамабільную пературбацыю, але ж насельніцтва і надалей будзе купляць імпортныя тавары, якія ў Беларусі ці не вырабляюцца, ці не маюць дастатковай якасці. Пакуль што іх импорт значна падвысіўся, а дадатнае сальда ў 114 мільянаў змянілася на адмоўнае памерам у 907 мільянаў долараў. Пагоршылася, такім чынам, больш чым на мільярд долараў.

Дарэчы, сітуацыя з прамысловым імпартам сведчыць аб праблемах з экспартам: калі самі беларусы па шэрагу пазіцый аддаюць перавагу прадукцыі замежных вытворцаў, чаго можна чакаць ад замежных спажываўцоў?

Сярод статыстычных паказнікаў гарадоў і раёнаў ёсць некалькі па сваім мясцовым каларыце ўнікальных. Прыкладам, Жлобінскі

раён, паказнікі якога вызначаюцца амаль выключна Беларускай металургічным заводам, што пры 1,4 мільярда знешнегандлёвага таваразвароту мае 382 мільёны долараў дадатнага сальда. А Мінск пры аб'ёме таваразвароту ў 19,65 мільярда долараў (9,96 — экспарт, 9,69 импорт) — толькі 270 мільянаў. Пры гэтым Жлобін і год таму меў 276 мільянаў перавышэння экспертнай выруккі над імпортнымі выдаткамі, а адмоўнае сальда Мінска складала 1,5 мільярда долараў.

Не надта складана вызначыць адносную і абсалютную эфектыўнасць аднаго металургічнага прадпрыемства і мноства мінскіх прамысловых гігантаў. Пра апошнія можна сказаць, што гара нарадзіла мыш. І тое добра, што нешта нарадзіла.

А вось Салігорскі раён — уласна кажучы, «Беларускалія» —

2,142 мільярда долараў таваразварот, 2,011 мільярда долараў экспарт, 1,879 мільярда дадатнае знешнегандлёвае сальда. Пры тым, што і ў мінулым годзе было 1,317 мільярда.

Свае адметныя рысы мае так званая нафтачка. У Наваполацку пры таваразвароце ў 2,455 мільярда, экспарт складае 568 мільянаў, импорт — 1,886 мільярда, сальда адмоўнае — 1,317 мільярдаў. Можна лічыць, што адзін толькі «Нафтан» «з'ядае» каля 70% валютнай выруккі «Беларускалія». І адсюль бярэ пачатак практычна невырашальная праблема з энерганосьбітамі. Іх трэба купляць усё болей, каб задавальняць патрэбы прамысловасці і іншых галін (адзначым асобую ролю ў гэтай справе ненажорных энергетычных вампіраў, кіпталту лядовых палацаў, асабліва калі яны абслугоўваюць розныя прэзідэнцкія «некамерцыйныя» гульні), і пры гэтым скарачаць іх экспарт, пазбаўляючы прадпрыемства, бюджэт, краіну магчымасці зарабляць валюту.

Можна прывесці мноства прыкладаў эканамічнай неэфектыўнасці як традыцыйных галін вытворчасці, так і новых. Прыкладам, велізарных цяпличных гаспадарак, які спажываюць энергію ў велізарных колькасцях, пастаўляюць на ўнутраны рынак бясконца дарагія агуркі і памідоры. За наш кошт спаборнічаюць з вытворцамі краін, дзе нават узімку не бывае холадна. Можна сказаць, спрабуюць спаборнічаць з самім Сонцам. За наш кошт.

Вось і атрымоўваецца, што Мінэнерга, якое купляе газ для выпрацоўкі электрычнай дыцеплавой энергіі, не толькі не зменшыла адмоўнае сальда, а нават павялічыла яго з 2,2 да 3,1 мільярда долараў.

Нават самая прымітыўная эканоміка існуе дзеля таго, каб зарабляць болей, чым выдаткоўваць. Увогуле, яна з гэтага і пачынаецца. А што тады сказаць пра нашу?..

ПРИВАТЫЗАЦЫЯ

МТС НАРЭШЦЕ ПРАДАЮЦЬ

Вольга ХВОЙН

Буйнейшага беларускага аператара сатавай сувязі СТАА «МТС» выставілі на продаж. Але грошы ад угоды дзяржава хацела б атрымаць у цвёрдай валюце, а не беларускімі рублямі.

Да 15 лістапада ад інвестараў чакаюць пакетаў дакументаў на ўдзел у конкурсе. Аўкцыён пройдзе 1 снежня, стартавая цана — 1 мільярд долараў. Першы намеснік старшыні Дзяржаўнага камітэта па маёмасці Сяргей Пяткоў адзначае, што МТС — найбольш дарагі брэнд сярод усіх беларускіх аператараў сувязі.

Дырэктар Фонду дзяржамаёмасці Наталля Жарнасек адзначыла, што ацэнку МТС рабіла дзяржаў-

нае прадпрыемства «Інстытут нерухомасці і ацэнкі» «з захаваннем падыходаў, абумоўленых міжнароднымі стандартамі ацэнкі, і тымі стандартамі, якія дзейнічаюць у галіне ацэнчнай дзейнасці ў Беларусі». Калі аўкцыён у снежні пройдзе безвынікова, то цана актыву можа быць зніжана, але гэтае пытанне канчаткова будзе вырашаць кіраўнік дзяржавы. Заплаціць за набыццё часткі кампаніі рублямі нельга, гэта «прадугледжана ў доларавым эквіваленце», паведаміла чыноўніца.

Сотаны аператар МТС па стане на 1 кастрычніка абслугоўваў у Беларусі 4 843 000 абанентаў. У першым паўгоддзі 2011 года вырукка СТАА «МТС» у беларускіх рублях вырасла на 23%, сярэдняя прыбытковасць на абанента — на 13,1%, працягласць размовы на аднаго абанента павялічылася на 12,3% да 515 хвілін, капітальныя

ўкладанні аператара за першае паўгоддзе — 91 мільярд рублёў.

Кантрольным пакетам МТС-Беларусь раней цікавіўся і сузаснавальнік, расійскае ААТ «Мабільныя ТэлеСістэмы», аднак бакі не прыйшлі да пагаднення.

У сакавіку гэтага года Аляксандр Лукашэнка заявіў пра гатоўнасць дзяржавы прадаць свой пакет за 1 мільярд долараў, а ў выпадку адмовы прыгразіў выставіць 51% СТАА «МТС» на аўкцыён. У красавіку віцэ-прэзідэнт ААТ «МТС» Алег Распопаў адзначыў, што кампанія гатова выкупіць кантрольны пакет у беларускім МТС «па разумнай цане». Летам старшыня Дзяржаўнага камітэта па маёмасці Рэспублікі Беларусь Георгій Кузняцоў расказаў, што расійскае ААТ «МТС» прапанавала за кантрольны пакет удвая меншую суму, чым хацеў атрымаць беларускі бок.

АСОБА

Трэці сектар

ЛЕАНИД ЗАЙКА

Аляксандр ТАМКОВІЧ

Пачатак гэтага артыкула я ўбачыў на Камароўскім рынку. На майцы аднаго з пакупнікоў было напісана: «Жыццё сумнае, затое зарплата смешная». Вельмі крэатыўная падказка зрабіць героем чарговага нарыса кагосьці з эканамістаў. На мой погляд, адзін з самых лепшых у іх кампаніі — кіраўнік аналітычнага цэнтру «Стратэгія» Леанід Заіка.

Касмапалітычны дэбют

Касмапалітам сябе называе сам Леанід Фёдаравіч. І мае рацыю: яго бацька, Фёдар Іванавіч, родам з Украіны, маці, Галіна Раманаўна, — з расійскага Курску, а сам ён нарадзіўся 23 жніўня 1948 года ў беларускім Гродне. Дарэчы, згодна з сацыялагічнымі апытаннямі, такімі «касмапалітамі» сябе лічаць каля сямі працэнтаў грамадзян Беларусі.

Бацька будучага эканаміста быў вайскоўцам (камандзір палка), і таму дзяцінства нашага героя пераважна прайшло ў вайсковых гарнізонах. Некалькі з іх прыйшліся на Германію, куды Фёдара Іванавіча перавялі ў 1959 годзе. Мабыць, там яго сын Лёня і зразумеў, што ўзровень жыцця Савецкага Саюза значна саступае замежным стандартам.

Не ведаю, чым было абумоўлена тое глупства, але ў СССР дзеці вайскоўцаў, што служылі за межамі краіны, мелі права знаходзіцца разам з бацькамі толькі да 16-гадовага ўзросту. Потым іх неабходна было адпраўляць у СССР. Так Леанід Заіка на кароткі тэрмін зноў апынуўся ў родным Гродне. Хутка ў Беларусь, у Слуцк, вярнулі яго бацьку, які неўзабаве пераехаў у Мінск.

Тут восенню 1965 года Леанід Заіка і пайшоў у апошні (11-ы) клас адной са школ. Скончыў школу з залатым медалём і паступіў на гандлёвы факультэт Інстытута народнай гаспадаркі.

Эканамічны дэбют

Паралельна з Наргасам у Леаніда Заікі ўзнікла жаданне

паступіць у інстытут замежных моваў, таму што пасля жыцця ў Германіі (і не толькі) ён добра ўсвядоміў, што без ведання замежнай мовы дабіцца нечага істотнага не магчыма. На жаль, ажыццявіць свой намер у той час яму не ўдалося, бо на паралельнае навучанне ў дзвюх ВНУ патрабавалася дазвол аж на ўзроўні намесніка міністра адукацыі.

Але, хаця і праз шмат гадоў, ён скончыў курсы англійскай і французскай моваў, дадаўшы іх да нямецкай, якой авалодаў за гады жыцця ў Германіі.

Вучыцца на адну стыпендыю за савецкім часам было практычна не магчыма, хаця параўнальна з сённяшняй яна была значна вышэй. Леаніду Заіку было не проста цяжка, а вельмі цяжка, бо акрамя яго ў сям'і было яшчэ два браты і сястра.

Паралельна з вучобай Леанід пачаў працаваць. Днём — вучоба, вечарам — работа. Працаўладкаваўся ў сталічны Дзяржаўны ўнівермаг (ГУМ) дэманстратарам музычнай секцыі. Кансультаваў пакупнікоў, даваў ім парады.

Час ад часу туды заходзіў будучая зорка савецкай эстрады

Юры Антонаў і пачынаў граць на піяніна. Збіраўся цэлы натоўп.

Чаму менавіта такі выбар? Справа ў тым, што Заіка быў зяблым «бітламанам» не толькі тэарэтычна, але і практычна. Разам з аднадумцамі ён стварыў «сваю каманду» і граў на танцах. Дарэчы, такім жа шляхам ішоў тады і вядомы зараз Аляксандр Ціхановіч.

На трэцім курсе яму «зарубілі» Ленінскую стыпендыю. Парткам не прапусціў хлопца з доўгімі валасамі, у модных акулерах і з гітарай у руцэ.

Нягледзячы на «несавецкі» выгляд, вучыўся Леанід Заіка выдатна, і на чацвёртым курсе яму прапанавалі пайсці ў аспірантуру. Так і зрабіў.

У 1974 годзе Заіка абараніў кандыдацкую дысертацыю, а ў наступным стаў выкладаць у родным Наргасе.

«Палітычны» дэбют

Дзюкоссэ тут невыпадковае, бо чыстай палітыкай Леанід Заіка ніколі не займаўся. Яна сама пачала «займацца» ім, бо, як вядома, з'яўляецца «канцэнтраваным выразненнем эканомікі».

У 1983 годзе ён пачаў выкладаць у Інстытуце павышэння кваліфікацыі выкладчыкаў, а пасля стварэння Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта (ЕГУ) стаў там першым дэканам факультэта эканомікі, адпрацаваў на гэтай пасадзе тры гады. Цікава, што прэзентацыя ЕГУ, якую вёў Леанід Заіка, адбылася ў тым самым будынку, дзе зараз афіцыйна лічаць «адукацыйных эмігрантаў» сваімі ідэалагічнымі візаві.

У 1988 годзе Леанід Заіка паехаў на гадавую стажыроўку ў Кітай, дзе вывучаў досвед, які ў апошнія дзесяцігоддзе стаў па сутнасці дзяржаўным арыенцірам. Але ў адрозненне ад дзяржаўных чыноўнікаў, сярод якіх няма сапраўдных эканамістаў-тэарэтыкаў, у яго былі яшчэ падобныя камандзіроўкі ў Злучаныя Штаты Амерыкі, Вялікабрытанію і іншыя краіны, куды «дзяржаўнікаў» амаль не запрашаюць.

У гэты ж час лёс звёў яго з Анатолем Майсенам. Пазнаёміўся ў «спецхране» былой «ленінкі». Працавалі там толькі тыя, хто ведаў замежныя мовы. Звычайна, такіх было не больш за 10–15 чалавек. Вельмі хутка яны сталі «адной камандай», і таму з'яўленне пасля пачатку 1991 года Нацыянальнага цэнтру стратэгічных ініцыятываў (НЦСІ) «Усход–Заход» было палкам лагічным.

З пачаткам перабудовы на Беларускім тэлебачанні з'явілася новая перадача — размовы на міжнародныя тэмы. Вёў іх Леанід Заіка. Адною з самых цікавых стала размова з унукам «жалезнага канцлера» Бісмарка, які ў той момант узначальваў знакіты інстытут Гётэ і прыехаў у Мінск па запрашэнню нямецкай амбасады.

Потым Леанід Заіка «перадаў» сваю праграму Анатолю Майсена, які вырашыў зрабіць крэн у бок журналістыкі. Так бывае толькі паміж людзьмі, якія вельмі блізкія па духу, таму можна толькі ўявіць, якой стратай для яго стала трагічная смерць Майсена 12 лістапада 1996 года.

Але НЦСІ «Усход–Заход» перастаў існаваць зусім не па гэтай прычыне.

Пасля рэферэндуму 1996 года Вярхоўны Савет 13 склікання,

мякка кажучы, апынуўся ў апале. Яго спікер Сямён Шарэцкі папрасіў Леаніда Заіку правесці на іх пляцоўцы пасяджэнне па аграрных пытаннях, бо ў іншыя месцы іх не пускалі. Той пагадзіўся, што і стала прычынай яго «палітычнага» дэбюту.

Дэбют «санта-барбары»

Так НЦСІ «Усход–Заход» стаў «гнездом апазіцыі». Літаральна на наступны дзень пасля таго, як адбылося гэта пасяджэнне, да іх, па даручэнню тагачаснага сакратара Савета бяспекі Шэймана, прыйшла праверка.

І пачала шукаць па сейфах «мільёны апазіцыі».

Аб узроўні тых, хто праводзіў «рэвізію», шмат гаварыць не трэба. Дастаткова аднаго факту. Праз тры дні работы «рэвізоры» спыталіся: «А хто такі грант і чаму гэты чалавек дае вам грошы?..»

У савецкім НЦСІ «Усход–Заход» на той час былі Тамара Віннікава, Міхаіл Мясніковіч, Павел Якубовіч, Зміцер Булахаў, аднак гэта не выратавала ад сумнага выніку. У 1997 годзе ў «кампаніі» з фондам Сораса і фондам «Дзеці Чарнобылю» юрыдычна ён спыніў сваё існаванне.

У гэты ж час з'явілася ідэя стварэння беларуска-нямецкага Мінскага форму, які тады і дэбютаваў. Леанід Заіка быў сярод першых заснавальнікаў і вельмі спадзяваўся, што «пляцоўка» для дзяляго паміж апазіцыяй і ўладай ніколі не будзе пустой. На жаль, менавіта гэта ў 2011 годзе і здарылася.

У нейкім сэнсе аналітычны цэнтр «Стратэгія» працягнуў справу НЦСІ «Усход–Заход». Перад рэгістрацыяй яго заснавальнікі прозвішчам Заікі вырашылі не дражніць гусей, таму першым дырэктарам быў вядомы юрыст Сяргей Леўшунюў. Праз год яго замянілі Леанідам Заікам, які ўзначальвае структуру і зараз.

Туманная будучыня

Нічога не хачу сказаць пра ўзровень некаторых высокіх кіраўнікоў, аднак упэўнены, што іх адукацыя і эрудыцыя недастаткова, каб узначальваць галоўную банкаўскую ўстанову краіны... І базы завочнага Наргаса тут яўна недастаткова...

Напэўна, адсюль і «вынікі». Самае цікавае, што іх можна было б пазбегнуць. На погляд Леаніда Заікі, калі б урадам яшчэ вясной гэтага года былі прыняты адпаведныя меры (значнае скарачэнне колькасці чыноўнікаў, іх заробкаў, «каштоўных» праграм і г.д.), сённяшніх астранамічных курсаў валют можна было б пазбегнуць.

Як вядома, гэтага не адбылося, таму і будучыня нас чакае даволі трывожна. Радуе, што беларускі рубель крыху ўзмацніўся, але аналітыкі ў адзін голас спыраджаюць, што робіцца гэта не рынкавымі, а адміністрацыйнымі метадамі, таму пра рэальную карціну пакуль сказаць вельмі цяжка.

Рэальныя толькі кошты ў крамах. Напрыклад, тая ж каўбаса сцягае ўжо за 100 тысяч беларускіх рублёў за кілаграм. Леанід Заіка хоча адрэзаць ад яе кавалак на адну тысячу і паслаць яе Міхалу Мясніковічу. Каб лепш было бачна, колькі зараз каштуе беларускі рубель...

21 КАСТРЫЧНИКА, ПЯТНІЦА

06.00, 07.05, 08.10 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.40 Навіны.
07.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.35 Сфера інтарэсаў.
09.10 Дэтэктыўны серыял «Лігаўка».
10.05 Камедыйна меладрама «Маргоша» (Расія).

16.55 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Чакай мяне», Беларусь.
19.00 «Поле цудаў».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Вялікая розніца».
22.15 АНТ прадстаўляе: «Што? Дзе? Калі?» у Беларусі.

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 «Аўтапанарама».
08.50 Фільм «Адплата». ЗША - Вялікабрытанія, 2010 г.
10.30 «24 гадзіны».
10.40 «Ашуканцы».
11.40 «Званая вячэра».
12.35 «Агонь кахання». Серыял.
13.30 «24 гадзіны».
13.50 «Турысты». Гумарыстычны серыял.
14.40 «Хірамант». Серыял.
15.35 «Апошні сакрэт Майстра». Серыял.
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Добры дзень, доктар».
17.20 «Міншына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Агонь кахання». Серыял.
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.25 Фільм «Студэнтка». Францыя, 1988 г.
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Гарачы лёд».
23.30 «Расійскія покерныя турніры» («Russian Poker Series»).
00.15 Фільм «Вялікая жратва 2». ЗША, 2009 г.
01.50 «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

07.00 ЛАДная раніца.
08.00 Тэлебарометр.

08.05 Меладраматычны серыял «Ты маё жыццё» (Аргентына).
09.05 Псіхалагічная драма «Кафедра» («Беларусьфільм»). 1-я і 2-я серыі.
11.35 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. Лакаматыў - АЕК.
13.30 Кінаспробы.
14.00 Час футбалу.
14.45 «Халі-галі». Скетч-шоў.
15.05 Медычныя таямніцы.
15.40 Камедыя «СВ. Спальны вагон» (СССР).
17.25 Усё аб бяспецы.
17.55 Меладраматычны серыял «Ты маё жыццё» (Аргентына).
19.00 Фільм-фэнтэзі «Брама» (ЗША).
20.45 «Халі-галі». Скетч-шоў.
21.00 «Калыханка».
21.15 Тэлебарометр.
21.20 КЕНО.
21.25 Рэпарцёр «Беларускай часіны».
22.15 Трылер «Слепата» (Канада - Японія - Бразілія).
00.25 Канцэрт Chris Rea. Road to hell.

07.00 «Раніца Расіі».
10.05 Тэлесерыял «Маршрут літасці».
11.00 Весткі.
11.30 «Кулагін і партнёры».
12.00 Тэлесерыял «Бумеранг з мінулага».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «Аб самым галоўным». Ток-шоў.
15.25 «3 новай хатай!». Ток-шоў.
16.20 «Кулагін і партнёры».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.35 Весткі. Дзяжурная частка.
17.50 Тэлесерыял «Сёстры па крыві».
18.50 Прэм'ера. «Ефрасіння. Працяг». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.
20.00 Весткі.
20.30 «Прамы эфір».
21.30 Прэм'ера. «Юрмала - 2011». Фэст гумарыстычных праграм.
23.20 Навіны - Беларусь.
23.30 Фільм «Пара гнядых». 2009 г.

06.00 Інфармацыйны канал «НТВ раніцай».
08.35 «І зноў добры дзень!».

09.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
10.00 Сёння.
10.20 «Вочная стаўка».
11.15 «Да суду».
12.05 «Суд прысяжных».
13.00 Сёння.
13.25 Прэм'ера. «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 «Цэнтр дапамогі «Анастасія».
15.10 «Прафесія-рэпарцёр».
15.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
16.00 Сёння.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.40 «Гаворым і паказваем». Ток-шоў.
18.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
19.00 Сёння.
19.35 Прэм'ера. «Экстрасэнсы супраць НТБ». Адмысловы праект.
21.20 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Глушэц. Вяртанне».
22.25 «КДБ супраць МУС» з цыклу «Казнакрады».
23.35 Прэм'ера. Камедыя «Нашых б'юць».

09.30 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе «Турынг». Часопіс.
10.00 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія). 1/8 фіналу.
11.50 Футбол. Клуб чэмпіёнаў. Навіны.
12.00 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія). 1/4 фіналу.
15.45 Футбол. Клуб чэмпіёнаў. Навіны.
16.00 Снукер. Players Tour Championship (PTC). Дзень 1-ы.
19.00 Конны спорт. Агляд тыдня.
19.30 Тэніс. «Матч поінт». Часопіс.
20.00 Самыя моцныя людзі планеты. Ліга чэмпіёнаў. Браціслава (Славакія).
21.00 Снукер. Players Tour Championship (PTC). Дзень 1-ы.
00.00 Боўлінг. РВА тур. ЗША.
01.00 Аўтаспорт. Акадэмія GT. Часопіс.
01.15 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія). 1/4 фіналу.
02.30 Тэхнічны перапынак.

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Гарачы каментар (публіцыстычная праграма).
07.35 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).

08.00 «Малая Масква», серыял: 1 серыя.
08.45 «Сонечная дзіда», серыял: 8 серыя.
09.15 «Еўготакх» (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).
09.40 Рэпартэр (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
10.10 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
10.20 Незвычайнае жыццё звычайных людзей: «Катка», дак. фільм, 2010 г., Чэхія.
11.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).
12.05 «Новенькая», дэтэктыўны серыял: 4 серыя.
12.50 «Еўготакх».
13.20 «Сонечная дзіда», серыял: 8 серыя.
13.45 Рэпартэр (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
14.10 Басанож па свеце (спазнаваўчая праграма).
14.40 Незвычайнае жыццё звычайных людзей: «Катка», дак. фільм, 2010 г., Чэхія.
16.10 «Малая Масква», серыял: 1 серыя.
17.00 «Між намі, бусламі», анімацыйны серыял для дзяцей: 7 серыя.
17.25 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
17.30 Кулінарны падарожжы Робэрта Макловіча.
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Новенькая», дэтэктыўны серыял: 4 серыя.
18.50 Маю права.
19.10 Моўнік (лінгвістычная праграма).
19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
19.40 Гарачы каментар (публіцыстычная праграма).
19.50 Калыханка для самых маленькіх.
20.00 Еўропа сёння (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).
20.25 Асабісты капітал.
20.40 Госць «Белсату».
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
21.50 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы (сатырычная праграма).
22.05 Невядомая Беларусь: «Гуканне вясны», дак. фільм, 2009 г., Беларусь.
22.35 «Норд-Ост. Тэатр смерці», дак. фільм, 2003 г., Польшча.
23.20 Вагон (сатырычна-забаўляльная праграма).
23.30 Аб'ектыў.
23.50 Гарачы каментар (публіцыстычная праграма).

22 КАСТРЫЧНИКА, СУБОТА

07.00 Існасць.
07.25 Добрай раніцы, Беларусь!
09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.
09.10 Здароўе.
09.45 Канцэрт.
10.15 Культурныя людзі.
10.50 Серыял па выходных. «Сваты-4».
12.10 Меладрама «Кяханая жанчына механіка Гаурылава» (СССР).
13.45 «Зоркі «Кінашоку».
14.35 «Зона Х». Вынікі тыдня.
15.10 Навіны рэгіёна.
15.30 Вакол планеты.
16.10 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэа-часопіс.
16.45 Дац. цыкл «Атлас «Дыскаверы»...».
17.40 Відэафільм АТН «Горад солі» цыклу «Зямля беларуская».
18.00 Ваша лато.
18.45 Латарэя «Пяцёркачка».
19.20 «Славянскі базар-2011».
21.00 Панарама.
21.40 «Сваты-4». Камедыйны серыял.
22.50 Крымінальны баявік «Перавознік» (Францыя-ЗША).
00.30 60-ы конкурс прыгажосці «Міс Сусвет-2011».

17.20 Прэм'ера. «Адмысловае заданне».
18.40 «Адзін супраць усіх».
19.25 «Абмен жанкамі».
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Прэм'ера. «Здань оперы».
22.45 «Пражэктарпэрысхілтан».
23.25 «Што? Дзе? Калі?». Фінал.
00.40 Фільм «Небяспечная камбінацыя».

07.05 Мультыплакацыйныя фільмы.
07.35 «Анфас».
07.50 «Салдаты. Дзембельскі альбом» Серыял.
09.35 «Чыстая праца».
10.20 «Мінск і мінчане».
10.55 Фільм «Студэнтка». Францыя, 1988 г.
12.55 «Прыгоды дылетанта».
13.30 Фільм «Беражыся аўтамабіля». СССР, 1966 г.
15.25 «Ваенная таямніца».
16.30 «24 гадзіны».
16.45 «Наша справа».
17.00 «Вялікі горад».
17.40 Фільм «Муж на гадзіну». Расія, 2007 г.
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «СТБ-спорт».
20.10 Фільм «Выспа праклятых». ЗША, 2010 г.
22.40 «Зорны рынг».
23.55 «Покер дуэль».
00.40 Фільм «Бронсан». Вялікабрытанія, 2008 г.
02.10 «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

06.35 Шпіёнская драма «Ілжывая спакуса» (ЗША).
08.55 Усё аб бяспецы.
09.25 Жансавет.
10.00 Дача здароўя.
10.45 Тэлебарометр.
10.50 Фільм-фэнтэзі «Брама» (ЗША).
12.40 Серыял «Маргоша» (Расія).

15.55 Хакей. КХЛ. Віцязь (Чэхаў) - Дынама (Мінск). Прамая трансляцыя.
18.25 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. Агляд тура.
19.25 Футбол. Чэмпіят Англіі. Прэм'ер-ліга. Ліверпуль - Норвіч Сіці. Прамая трансляцыя.
21.25 КЕНО.
21.30 Тэлебарометр.
21.35 Шпіёнская драма «Ілжывая спакуса» (ЗША).
00.10 Камедыя «Вялікая жратва» (ЗША).

07.00 Прыгоднікі фільм «Таямніца залатой гары».
08.15 Мультыфільмы.
08.35 «Юрмала - 2011». Фэст гумарыстычных праграм.
10.25 «Ранішняя пошта».
11.00 Весткі.
11.10 «Суботнік».
11.50 Фільм «Пара гнядых». 2009 г.
13.30 «Відавочнае-неверагоднае».
14.00 Весткі.
14.15 «Сумленны дэтэктыў».
14.45 «Гарадок». Дайджэст. Забаўляльная праграма.
15.55 Фільм «Родная кроў».
17.35 «Суботні вечар».
19.00 «Карціна свету».
19.55 Надвор'е на тыдзень.
20.00 Весткі ў суботу.
20.40 Прэм'ера. Фільм «Знайдзёныш-2». 2011 г.
00.05 «Дзяўчаты».

07.35 «Агляд».
08.00 Сёння.
08.20 «Медыцынскія таямніцы».
08.50 «Акадэмія прыгажосці».
09.25 «Гатуем».
10.00 Сёння.
10.20 «Галоўная дарога».
10.55 «Кулінарны паядынак».

11.55 «Кватэрнае пытанне».
13.00 Сёння.
13.20 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Дарожны патруль-4».
15.10 «Жаночы погляд».
16.00 Сёння.
16.20 «Таямнічая Расія».
17.20 «Вочная стаўка».
18.30 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
19.00 Сёння.
19.25 «Прафесія-рэпарцёр».
20.00 «Праграма Максімум».
21.05 «Рускія сенсацыі». Інфармацыйны дэтэктыў.
22.00 «Ты не паверыш!».
23.00 «Апошнія слова».
00.00 Фільм «Знайдзі мяне».

09.30 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія). 1/4 фіналу.
10.45 Горныя лыжы. Кубак свету. Жанчыны. Слалам-гігант. Зэльдэн (Аўстрыя). Спраба 1.
11.45 Вось дык так!!!
12.00 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія). 1/2 фіналу.
15.45 Горныя лыжы. Кубак свету. Жанчыны. Слалам-гігант. Зэльдэн (Аўстрыя). Спраба 2.
00.00 Горныя лыжы. Кубак свету. Жанчыны. Слалам-гігант. Зэльдэн (Аўстрыя). Спраба 2.
01.00 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія). 1/2 фіналу.
02.00 Снукер. Players Tour Championship (PTC). Дзень 2-і.
03.00 Тэхнічны перапынак.

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Гарачы каментар.
07.35 «Новенькая», дэтэктыўны серыял: 4 серыя.

08.20 «Між намі, бусламі», анімацыйны серыял для дзяцей: 7 серыя.
08.45 Калыханка для самых маленькіх.
09.10 Госць «Белсату».
09.25 Еўропа сёння.
09.55 Маю права.
10.15 Форум (ток-шоу): «Дырэктыва №4».
10.55 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
11.25 Невядомая Беларусь: «Гуканне вясны», дак. фільм, 2009 г., Беларусь.
11.55 Вагон.
12.00 Еўропа сёння.
12.30 «Між намі, бусламі», анімацыйны серыял для дзяцей: 7 серыя.
12.55 Калыханка для самых маленькіх.
13.20 Невядомая Беларусь: «Гуканне вясны», дак. фільм, 2009 г., Беларусь.
13.50 Госць «Белсату».
14.05 «Павернуты», маст. фільм, 1994 г., Польшча.
15.25 МакраФон: Канцэрт Змітра Ваіццюш-кевіча.
16.00 Маю права.
16.20 Вагон.
16.30 ПраСвет.
17.00 «Доктар Марцін», серыял: 7 серыя.
17.45 Моўнік (лінгвістычная праграма).
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 Чаму дэмакратыя? 5 серыя: «Абед з прэзідэнтам».
19.00 Зона «Свабоды».
19.35 Вагон.
19.40 Калыханка для самых маленькіх.
19.50 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).
20.15 Гісторыя пад знакам Пагоні.
20.30 Беларускія лёсы: «Сяргей Законнікаў», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.15 Два на два (тэледыскусія).
21.40 Суботні сеанс: «Вінаватая сэрцы», драма, 1999 г., ЗША, ч. 1.
23.05 «Норд-Ост. Тэатр смерці», дак. фільм, 2003 г., Польшча.
23.35 «Трэці афіцэр», дэтэктыўны серыял: 8 серыя.
00.20 Аб'ектыў.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

23 КАСТРЫЧНІКА, НАДЗЕЛЯ

07.40 60-ы конкурс прыжасці «Міс Сусвет-2011».
09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.
09.10 Арсенал.
09.40 Зброя.
09.55 Фартыфікацыя.
10.35 Відэафільм АТН «Горад солі» цыклу «Зямля беларуская».
10.50 Серыял «Сваты-4» (Украіна).
12.10 Камедыя «Сем старых і адна дзяўчына» (СССР).
13.50 Хакей для ўсіх.
14.35 Зямельнае пытанне.
15.15 Навіны рэгіёна.
15.35 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).
16.40 Эксцэнтрычная камедыя «Каханне злое...» (Расія).
18.10 Суперлато.
19.15 Камедыйна меладрама «Вайна нявест» (ЗША).
21.00 У цэнтры ўвагі.
21.55 Серыял па выходных. «Сваты-4» (Украіна).
23.10 Трылер «Парфумер: Гісторыя аднаго забойцы» (Германія-Францыя-Іспанія).

07.00 АНТ прадстаўляе: «Нядзельная раница».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Нядзельная пропаведзь (з субтытрамі).
09.20 Камедыйна серыял «Мая выдатная няня».
09.55 «Шалапутныя нататкі».
10.15 Пакуль усе дома.
11.05 «Фазэнда».
11.40 АНТ прадстаўляе: «Брэйн-рынг».
12.40 «Лятучы карабель». Анімацыйны фільм.
13.10 Прэм'ера. «Аркадзь Райкін. Кароль і блазан краіны Саветаў».
14.10 Фільм «Мы з вамі дзесьці сустракаліся».
16.00 Нашы навіны (з субтытрамі).

16.15 Навіны спорту.
16.20 Нядзельны «Ералаш».
16.30 Асяроддзе пасялення.
17.30 АНТ прадстаўляе: «Эстрадныя кактэйль».
18.45 АНТ прадстаўляе: «Бітва тытанаў».
20.00 Контурны.
21.05 АНТ прадстаўляе: «Дыханне плане- ты».
21.40 Прэм'ера. Фільм «Браты».
23.35 «Yesterday live».
00.30 Фільм «Гарачыя навіны».

07.15 «Салдаты. Дзёмбельскі альбом» Серыял.
09.00 «Аўтапанарама».
09.30 «Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».
10.30 «Вялікі сняданак».
11.10 Фільм «Выспа праклятых». ЗША, 2010г.
13.30 «Добры дзень, доктар».
13.55 Чэмпіянат Рэспублікі Беларусь па футболе: «Дынама» Мінск - «Шахцёр» Салігорск. Прамая трансляцыя.
16.00 «Я - вандроўца».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Праўда».
17.30 Канцэрт М.Задорнава.
19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітыч- ная праграма.
20.40 Фільм «Ундзіна». ЗША - Ірландыя, 2009г.
22.30 Фільм «Пустая хата». Японія - Карэя Паўднёвая, 2004г.
00.05 «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

06.40 Камедыйна меладрама «Джым з Пікадзілі» (Вялікабрытанія).
08.20 «Правы чалавека».
08.35 Дабравест.
09.00 Мір вашай хаце.
09.10 Гаспадар.

09.45 Тэлебарометр.
09.50 Страсці па культуры.
10.35 Кінаспробы.
11.10 Серыял «Маргоша» (Расія).
15.25 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Прэм'ер- ліга. Манчэстэр Юнайтэд - Манчэстэр Сіці. Прамая трансляцыя.
17.25 Гандбол. Адборачны матч чэмпія- нату Еўропы 2012. Жанчыны. Беларусь - Венгрыя. Прамая трансляцыя.
19.10 Камедыйна меладрама «Джым з Пікадзілі» (Вялікабрытанія).
21.00 Спортлато 5 з 36.
21.05 КЕНО.
21.10 Навіны надвор'я.
21.45 Рамантычная камедыя «Як ажаніцца і застацца халастым» (Францыя).
23.25 Канцэрт «Scorpions. Acoustic».

07.00 «Уся Расія».
07.15 «ХА». Маленькія камедыі.
07.40 Фільм «Знайдзеныш-2». 2011 г.
11.00 Весткі.
11.15 «Сам сабе рэжысёр».
12.05 Фільм «Жалезнае поле».
13.30 «Смехапанарама».
14.00 Весткі.
14.15 «З новай хатай!».
14.30 Прэм'ера. «Пояс Багародзіцы».
15.20 «Гарадок». Дайджэст.
16.15 Камедыя «Максім Перапяліца».
18.00 Прэм'ера. «Смяцця дазваляецца». Гумарыстычная праграма.
20.00 Весткі тыдня.
00.15 Фільм «Пікап. Здым без правілаў». 2011 г.
23.10 «Адмысловы карэспандэнт».
00.15 Фільм «Пікап. Здым без правілаў». 2009 г.

07.35 «У зоне адмысловай рызыка».
08.00 Сёння.
08.20 «Першая перадача».
08.50 «Іх норавы».
09.25 «Ямо дома!».

10.00 Сёння.
10.20 «Выратавальнікі».
10.55 «Дачны адказ».
12.00 «Развод па-руску».
13.00 Сёння.
13.20 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Да- рожны патруль-4».
15.05 Прэм'ера. «ГРУ. Таямніцы ваеннай выведкі».
16.00 Сёння.
16.20 «Следства вялі...».
17.25 «І зноў добры дзень».
18.30 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».
19.00 «Сёння. Выніковая праграма».
20.00 «Чыстасардэчнае прызнанне».
20.45 «Цэнтральнае тэлебачанне».
21.55 «Таямнічы шоў-бізнэс».
22.55 «Нтвшнікі».
23.55 Вострасюжэты фільм «Шхера 18».

07.45 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг». Размінка. Сузука (Японія).
08.15 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг». Сузука (Японія). Раўнд 19.
09.15 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг». Сузука (Японія). Раўнд 20.
10.30 Горныя лыжы. Кубак свету. Муж- чыны. Слалам-гігант. Зэльдэн (Аўстрыя). Спраба 1.
11.45 Тэнніс. Турнір WTA. Масква (Расія). Фінал.
13.45 Горныя лыжы. Кубак свету. Муж- чыны. Слалам-гігант. Зэльдэн (Аўстрыя). Спраба 2.
14.45 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг». Сузука (Японія). Раўнд 20.
15.45 Снукер. Players Tour Championship (PTC). Дзень 3-і.
00.00 Мотаспартыўны часопіс.
00.15 Горныя лыжы. Кубак свету. Муж- чыны. Слалам-гігант. Зэльдэн (Аўстрыя). Спраба 2.
01.15 Тэнніс. Турнір WTA. Масква (Расія). Фінал.
02.15 Мотаспартыўны часопіс.
02.30 Тэхнічны перапынак.

07.00 Аб'ектыў.
07.15 Зона «Свабоды».
07.45 Госьць «Белсату».
08.00 «Доктар Марцін», серыял: 7 серыя.
08.50 «Сонечная дзіда», серыял: 8 серыя.
09.15 Калыханка для самых маленькіх.
09.40 Чаму дэмакратыя? 5 серыя: «Абед з прэзідэнтам».
10.35 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
11.00 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыс- тычная праграма).
11.30 «Трэці афіцэр», дэтэктыўны серыял: 8 серыя.
12.15 Два на два (тэледыскусія).
12.45 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
13.10 Калыханка для самых маленькіх.
13.35 Беларускія лёсы: «Сяргей Законні- каў», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
14.05 Моўнік (лінгвістычная праграма).
14.15 «Доктар Марцін», серыял: 7 серыя.
15.05 МакраФон: Канцэрт «ix N.R.M – ix Мроя», ч. 1.
15.30 «Вінаватыя сэрцы», драма, 1999 г., ЗША, ч. 1.
16.50 Вагон (сатырычна-забаўляльная праграма).
17.00 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
17.20 «Малая Масква», серыял: 2 серыя.
18.10 Два на два (тэледыскусія).
18.35 «1945. год, які змяніў свет», дак. фільм, 2005 г., Вялікабрытанія: 3 серыя.
19.25 Гісторыя пад знакам Пагоні.
19.40 Калыханка для самых маленькіх.
19.50 Дакументальная гадзіна: «Забытая флатылія», дак. фільм, 2005 г., Польшча.
20.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).
21.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».
21.40 Эксперт (інфармацыйна-аналітыч- ная праграма).
22.05 Фільматэка майстроў: «Проста неве- рагодна!», маст. фільм, 2001 г., Францыя.
23.45 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы.
23.55 Тыдзень у «Аб'ектыве».
00.35 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма набыць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час» і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца магчыма на любую колькасць ме- сяцаў, аформішы банкаўскі ці паштовы перавод і накіраваўшы копію плацёжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанцый). Нашы рэквізі- ты: **рахунак 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 220113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.**
 Акрамя таго падпісацца можна ў нашых рэгіяналь- ных прадстаўнікоў:
 Магілёў: (8 029) 604 34 57, Юрый;
 Мінск: (8029) 178 31 68 Вольгв
 Бабруйск (8029) 628 75 01 Вольга
 Слуцк (8044) 755 66 48 Марына

Паважаныя чытачы!

Падпісны кошт аднаго нумара газеты 750 руб. аднаго месяца — 3000 руб.
 «Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсю- джальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651 21 12.

Для тых, хто прымае рашэнні!
Новы Час
 www.novychas.org

БЕЛПОЧТА ф. ПС 112

ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД

ВЫРУЧКА НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ № _____ (вход, по карте отправки)

_____ (сумма цифрами) _____ (сумма прописью)

ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк», код 153100739, УНН 190790926

КУДА _____ 220004, г. Мінск, ул. Коллекторная, 11 _____ (почтовый код, адрес получателя, телефон)

ОТПРАВИТЕЛЬ _____ (почтовый код, адрес отправителя, телефон)

АДРЕС _____

Доставка уведомление простое заказное электронное

_____ (назначение платежа)

_____ (письменное сообщение)

Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.)
 № перевода по ф. 5 _____
 Время приема _____ ч. _____ мин.
 Подпись _____

КВИТАНЦИЯ

ЧИУП «Час навінаў» (получатель платежа)
 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк» (наименование банка)

Счет получателя 3012741108019 Лицевой счет Код 739
 УНП* 190790926

_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		
	Пеня	
	Всего	

Кассир _____

ЦІКАВА

СЛУЖБОВЫ РАМАН ЗАБАРОНЕНЫ

Алег НОВІКАЎ

20 гадоў таму ў юрыдычную практыку ўвайшло слова «harassment», або, у перакладзе на нашу паўсядзённую мову, «сэксуальнае дамаганне на працоўным месцы». Усё дзякуючы маладой амерыканцы Аніце Хіл.

Юрысты-гісторыкі лічаць, што на самай справе ўсё пачалося раней. У 1970-я гады было шмат судовых працэсаў, істцы якіх былі ахвярамі таго, што цяпер называецца «harassment». Аднак ні яны, ні іх адвакаты не жадалі выносіць смяцце з дому. Юрысты бяліся звязвацца з тэмай сэксуальнага дамагання, ды яшчэ вербальнага характару, паколькі часта гэта было нормай тагачаснай офіснай культуры. У шматлікіх офісах лічылася, што флірт боса з прадстаўніцамі персаналу — з'ява цалкам нармальная. Нават калі супрацоўніцы станаўліся ахвярамі больш адкрытай агрэсіі, яны намагаліся неяк ужывацца ў новых складаных умовах, каб не страціць працоўнае месца.

Між тым, калі верыць псіхалагам, нават такія бяскрыўдныя рэчы, як непрыстойныя анекдоты з падтэкстам, маюць сур'ёзны ўплыў на жаночую псіхіку. «Галаўны боль, праблемы са сном, падвышаны ціск, нервовыя зрывы, пачуццё безабароннасці — далёка не поўны пералік непрыемнасцяў ахвяр дамаганняў. Сэксуальнае дамаганне таксама адмоўна ўплывае на працоўную дзейнасць ахвяр, што можа выяўляцца ў пагаршэнні ўмоў працы, павелічэнні працоўных гадзін, аб'ёму працы, у несправядлівых адзнаках ці абвінавачваннях. Пацярпелая можа быць звольненая, падпасці пад дысцыплінарныя пакаранні — помста начальніка не ведае межаў. Нават пасля таго, як пацярпелая жанчына пакідае сваё працоўнае месца, начальнік можа сапсаваць ёй перспектывы

далейшага працаўладкавання, забяспечыўшы дрэннымі рэкамендацыямі», — піша адзін з жаночых часопісаў.

Дамову маўчання наконце сэксуальнага дамагання прарвала маладая чарнакурая юрыстка Аніта Хіл. У 1991 годзе яна заявіла, што была аб'ектам сэксуальных дамаганняў з боку свайго боса Кларэнса Томаса, дырэктара аднаго з дэпартаменту Міндукацыі. Па яе словах, судзя прымушаў яе ўдзельнічаць у размовах пра сэкс, абмяркоўваць парнаграфічныя фільмы, распавядаў пра сваю вялікую мужчынскую моц. Усё з яўнымі намёкамі на ложак.

Паколькі сам Томас на той час па ініцыятыве прэзідэнта Джорджа Буша балатаваўся на пасаду сябра Вярхоўнага суда ЗША, заявы міс Хіл мелі гучны рэзананс. Уся краіна падзялілася на прыхільнікаў і праціўнікаў Хіл. Эмоцыі даходзілі да таго, што ананімныя фанаты Кларэнса Томаса пагражалі Аніце забойствам.

Хіл, між тым, выклікалі ў Сенат і пачалі дапытваць. Яна пагадзіла прасці тэст на дэтэктары хлусні. Томас адмовіўся праходзіць падобны тэст, аднак прывёў у Сенат масу сведак, якія казалі, што ён не здольны на такія рэчы, як абмеркаванне сцэнаў парнаграфічных фільмаў. Так, ніводная з 12 сакратарак, з якімі ён працаваў

Феномен сучаснай карпаратыўнай Расіі палягае ў тым, што для жанчын сам факт сэксуальнага інтарэсу з боку начальніка не носіць негатыўнай афарбоўкі

раней, не мела з ім праблем у галіне інтымных адносін.

У выніку галасавання ў Сенате, дзякуючы рэспубліканскай большасці, Кларэнс Томас стаў сябрам Вярхоўнага суда. За яго галасавалі 52 са 100 сенатараў.

На той час, адпаведна апытанням, большасць амерыканцаў былі на баку Томаса.

Аднак гісторыя на гэтым не скончылася. Смелы крок Хіл

падштурнуў іншых ахвяраў сэксуальных дамаганняў пайсці яе шляхам. Сама Аніта Хіл прызнавалася, што была ў шоку. «Тое, што адбылося пазней, было для мяне татальным сюрпрызам. Мае прызнанні справакавалі нешта іншае, чым тое, пра што я думала. Людзі пачалі гаварыць пра сэксуальную дыскрымінацыю. Пераломным стаў той факт, што ўзнікла сама такая тэма, якой цяпер не трэба было саромецца. Тое была сапраўдная рэвалюцыя, паколькі да гэтага моманту мы толькі ўвесь час паўтаралі самі сабе: «Трымай вусны зачыненымі і проста рабі сваю працу».

У 1998 годзе Вярхоўны суд ЗША прыняў у сваім родзе гістарычнае

«harassment». Што характэрна, няўхільна расце лік скаргаў ад мужчын, якія вінавацяць босаў-жанчын у сэксуальным дамаганні. У 2007 годзе колькасць іх складала 16 працэнтаў ад агульнай колькасці заяў. І як мяркуюць эксперты, па меры далейшай фемінізацыі класа начальнікаў тэндэнцыя будзе толькі ўзмацняцца. А колькі спраў не даходзіць да суда, будучы ўрэгуляваныя канвертамі з адпаведнымі сумамаі, не ведае ніхто.

Ёсць шмат людзей, якія крытыкуюць Аніту Хіл за тое, што яна выпусціла джына з бутэлькі. Цяпер на працоўным месцы трэба быць вельмі асцярожным. Адзін з нашых суайчыннікаў, які працаваў у ЗША, распавёў тыповую гісторыю пра іх норавы. «На днях у нашым калектыве здарылася жудаснае ЧП. Начальнік, мужчына каля 50 гадоў, падышоў да супрацоўніцы, якая сядзела за кампутарам. Нахіліўся, каб разгледзець штосьці на маніторы, і выпадкова паклаў ёй руку на плячо. На наступны дзень у камісіі аддзела кадраў па гэтых ляжала скарга супрацоўніцы. Каб не даводзіць справу да суда, начальніку прапанавалі напісаць заяву пра сыход «па ўласным жаданні».

Ёсць думка, што пераслед сэксуальных дамаганняў разбурае працоўную атмасферу. Быццам службовыя раманы, наадварот,

павялічваць ККД працы аддзелу або фірмы.

Дарэчы, некаторыя феміністычныя арганізацыі таксама не ў захапленні ад ідэй Аніты. На іх думку, тэорыя сэксуальнага «harassment» замацоўвае ў сьвядомасці штучны вобраз жанчыны як нейкай далікатнай істоты, якой патрэбна пратэксцыя. Па іх словах, калі жанчына будзе паводзіць сябе не як бландзінка, то да яе і так ніхто не палезе.

Такім заакаянскім ахвярам кампаніі супраць сэксуальнай дыскрымінацыі можна параіць адно — набудзьце квіток у адзін канец у Расію або іншую немусульманскую краіну СНД. Тут выпадкаў «harassment» таксама хапае. Па дадзеных апытання адмыслоўцаў, кожная чацвёртая жанчына ў расійскай правінцыі і кожная трэцяя ў Маскве і Пецярбургу падпадала пад сэксуальнае дамаганні на службе.

Аднак стаўленне да гэтай з'явы часта іншае. Наадварот, як кажа адна расійская феміністка: «Феномен сучаснай карпаратыўнай Расіі палягае ў тым, што для жанчын сам факт сэксуальнага інтарэсу з боку начальніка не носіць негатыўнай афарбоўкі. Тут, маўляў, няма чаго саромецца, наадварот, гэта знак выбранасці, прамы шлях у «касту недатыкальных».

І эрозія маралі ў грамадстве тут не пры чым. Сваю ролю адыгрывае працоўны менталітэт. «На Захадзе ў офісе проста працуюць, пакідаючы асабістае на вечар. Праца — сацыяльная тэрыторыя, дзе чалавек выконвае поўную функцыю, абумоўленую патрабаваннямі і іншымі ўмовамі. Чалавек на працы выяўляе сабе як сацыяльнага адзінка, а не як жанчына ці мужчына. Гэта розныя сферы жыцця, — тлумачыць часопіс «Итоги». — Мы ж блытаем асабістыя адносіны і сацыяльныя. Нідзе больш так не прыходзіць на працу, як у другую сям'ю, як у нас».

Аднак, відавочна, што рана ці позна і ў нас з'явіцца наша Аніта Хіл.

ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Прэс-канферэнцыя Лукашэнкі для прадстаўнікоў расійскай прэсы працягвалася каля чатырох гадзін. Беларускі прэзідэнт выказаўся па шматлікіх праблемах унутранай і міжнароднай палітыкі, распавёў пра сваё разуменне сучасных тэхналогій. Але аналітыкі адзначаюць, што з кожным разам памяншаецца колькасць прадстаўнікоў цэнтральных і ўплывовых расійскіх выданняў, якія ўдзельнічаюць у прэс-турах, што арганізуецца ў Мінскае.

«BBC» (Вялікабрытанія)

Эканамічная сітуацыя паўплывала і на танальнасць выказванняў Лукашэнкі. Падчас прэс-канферэнцыі для расійскіх журналістаў Аляксандр Лукашэнка паўтарыў свае традыцыйныя замовы пра незалежнасць знешняй палітыкі краіны як ад Расіі, так і ад Еўропы, аднак ад рэзкіх і абразлівых заяў устрымаўся. Кажучы пра расійскі вектар, быў і зусім вельмі талерантны. Лукашэнка заявіў пра поўнае паразуменне з расійскім кіраўніцтвам. Пра тое, што ён падтрымае перадвыбарную інтэграцыйную ініцыятыву Уладзіміра Пуціна

ў абмен на чарговыя прэфэрэнцыі. Нагадаем, што найважнейшай прыкметай роўнасці для беларускіх уладаў з'яўляюцца расійскія кошты на энерганосьбіты.

«Независимая газета» (Расія)

Аднак, увогуле, выступ Лукашэнкі не ўразіў. Былі тут і ранейшыя шлягеры пра тое, што «нам не жыць без сябра», і пра тое, што «мы не прадаемся». Былі і новыя рэчы. Напрыклад, Лукашэнка падтрымаў ідэю Уладзіміра Пуціна пра стварэнне Еўразійскага саюза. Але гэта былі словы на стары матыў пра раўнапраўе і роўны даход. Кудысьці знікла ранейшая экспрэсія, агонь. Кажучы, гэта складанае эканамічнае становішча ў краіне прымусіла Лукашэнку хай і не наступіць на горла ўласнай песні, але ўсё ж крыху змяніць танальнасць. Ён разумее, наколькі цяпер залежны і ад пазіцыі Масквы, і ад змены палітыкі Захаду ў адносінах да яго.

«Голос России» (Расія)

Пустое крэсла прадстаўніка Беларусі на варшаўскім саміце «Усходняга партнёрства»

для Віктара Януковіча павінна было б стаць навачай ілюстрацыяй таго, што можа чакаць у будучыні яго персанальна ў Украіну. Міжнародная ізаляцыя, немагчымасць выехаць у краіны Еўрапейскага саюза і ў рамках таго ці іншага саміту паціснуць руку лідарам еўрапейскіх дзяржаў — знявага для палітыка. Гэтыя пачуцці сёння ў поўнай меры адчувае Аляксандр Лукашэнка, які стаў неўязым у краіны ЕС. У дадзеным кантэксце не выпадкова некалькі істэрычныя рэакцыі беларускага прэзідэнта — пагроза выйсці з «Усходняга партнёрства». Зрэшты, праз пару дзён кіраўнік беларускага МЗС Сяргей Мартынаў паведаміў, што краіна захавала ўдзел у ініцыятыве «Усходняе партнёрства». Сёння гэта амаль адзіная сувязь Беларусі з ЕС.

«Дзеркало тижня» (Украіна)

Што да Беларусі, дык яе ўваходжанне ў новы саюз абсалютна выключана да таго часу, пакуль ва ўладзе застаецца прэзідэнт Лукашэнка: новая наддзяржаўная структура будзе сур'ёзнай пагрозай яго эканамічнай і палітычнай манополіі на беларускай тэрыторыі. Акрамя таго, бела-

руская дзяржаўная мадэль цалкам супярэчыць заяўленым базавым каштоўнасцям новага саюза і таму будзе падлягаць абавязковаму дэмантажу. Уваходжанне Беларусі ў Еўразійскі саюз магчымае толькі праз сур'ёзныя сацыяльна-эканамічныя рэформы. У сувязі з гэтым непазбежна паўстануць сур'ёзныя рызыкі — пераарыентацыя беларускай дзяржавы на інтэграцыю ў ЕС.

«Регнум» (Расія)

Пакуль беларускаму лідару не прапануюць пакінуць сваю пасаду, Еўропа прапанавала фінансавую дапамогу ў памеры 9 мільярдў долараў у абмен на вызваленне палітвязняў і правядзенне справядлівых выбараў у адпаведнасці з заходнімі стандартамі. Гэтыя грошы паступяць у выглядзе пазык двух еўрапейскіх банкаў: Еўрапейскага інвестыцыйнага банка і Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця праз МФВ. Еўрасаюз своечасова выступіў са сваёй прапановай, калі Беларусь ахапіў глыбокі эканамічны крызіс, аднак Лукашэнка не выявіў да яе ніякай цікавасці.

«El Pais» (Іспанія)

► СПРАВА

ЧАМУ МАЎЧАЦЬ УКРАЇНЦЫ?

Нягледзячы на грамадскі шок, выкліканы суровым прысудам Юліі Цімашэнкі, ніякіх масавых пратэстаў ва Украіне пакуль не назіраецца. Пра прычыны пасіўнасці людзей і наступствы прысуду журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе з кіеўскім палітолагам Юрыем Дакуніным.

— Ці чакалі ўкраінцы такога суровага прысуду?

— Здаецца, не. Інакш публіка б не рэагавала так эмацыйна. Усё ж сярод людзей, і нават аналітыкаў, панавала думка, што суд над Цімашэнка — асабістая помста або акцыя запалохвання апазіцыі напярэдадні ацяпляльнага сезону, калі растуць кошты на камуналку і, адпаведна, павялічваюцца пратэстныя настроі. Прычым помста ці акцыя вельмі кепска зробленая. Я кажу пра юрыдычныя нонсенсы і працэсуальныя хібы. Акрамя таго, у Пячэрску (урадавы квартал Кіеву) напярэдадні прысуду актыўна абмяркоўвалі дамову пра свабодную зону гандлю з ЕС, які ад пачатку патрабаваў вызваліць Юлію. Нават блізкая да Партыі рэгіёнаў прэса прагназавала ўмоўны тэрмін.

— Вы кажаце пра эмацыйную рэакцыю грамадзян на прысуд, аднак акрамя сутычкі на Хрэшчаціку ніякіх пратэстаў не назіраецца.

— Калі я кажу пра эмоцыі, я не кажу пра эмоцыі агрэсіі або помсты. Хутчэй, гэта праяўленне жалю. Пра магчымыя масавыя пратэсты ў дзень прысуду казалі выключна апазіцыя, і тое адна з яе фракцый. Ніводны палітолаг, які сочыць за дадзенымі сацыялагамі, не верыў у тое, што 11-га будзе новы Майдан. Выйсці на вуліцы на знак пратэсту супраць пакарання Цімашэнкі гатовыя зараз 15 працэнтаў насельніцтва. Нават у Львове ніхто, акрамя пары вар'ятаў, не выйшаў пратэставаць. Прычына такой нізкай актыўнасці зразумелая: шмат хто разглядаў працэс над Цімашэнка як асабісты разборкі паміж ёй і Януковічам. Тым больш, што Юлія звязаная з алігархамі, крыніцы яе багацця вельмі спрэчныя. Я маю на ўвазе яе былыя блізкія кантакты з алігархам Лазарэнкам. Ён сядзіць у ЗША за карупцыю. Шмат каму з людзей проста прыемна, што алігархі нарэшце хоць нейкім чынам трапляюць у турму.

— Ці здольны апазіцыйны спектр, ад аранжавых да нацыяналістаў, аб'яднацца вакол лозунгу вызвалення Цімашэнкі? Як адрэагавалі розныя сегменты апазіцыі на прысуд?

— Калі апазіцыя не аб'ядналася падчас працэсу, думаю, што зараз яна дакладна не аб'яднаецца. Так, рэакцыя на турэмны арышт Юліі негатыўная. Лідар нацыяналістаў Алег Цягнібок увогуле заклікае да штурму прэзідэнцкай адміністрацыі. Аднак да вулічных

пратэстаў, якія прызначаны на гэтыя выходныя, заклікала толькі партыя Юліі «Батьківщина». У размовах «не пад дыктафон» шмат хто з апазіцыянераў прызнае, што адсутнасць Юліі на наступных выбарах у Вярхоўную раду можа дапамагчы перацягнуць яе галасы на свой бок.

— Як вядома, Цімашэнка пакаралі за газавы кантракт з Расіяй, заключаны напярэдадні выбараў пазамінулага года. Быццам, ён быў на карысць Масквы, і, быццам, Цімашэнка была на адной нозе з Пуціным. Ёсць версія, што пытанне вызвалення — пакарання Цімашэнкі стане прадметам гандлю падчас высвятлення коштаў на газ.

— Расійскай грамадскасці тэма Цімашэнкі не зразумелая, і яна там мала каго цікавіць, тым больш на фоне падрыхтоўкі выбараў іх прэзідэнта. Рэакцыя будзе хіба што на ўзроўні ўлады. Хутчэй за ўсё, навіны з Кіева ўспрымуць як не вельмі прыемныя, аднак асаблівай істэрыкі на гэты конт не будзе. Як арыгінальна кажа Пуцін: «Сем гадоў для Цімашэнкі? Сем? Сем — дарэчы, добрая лічба. А за што сем гадоў?» Гандляваць лёсам Цімашэнкі падчас перамоваў аб газавых коштах маларэальна.

— Калі пратэстаў за Цімашэнку не будзе, ці можа гэта развязаць рукі ўладам у барацьбе супраць палітычных апанентаў?

— Пакуль такой асаблівай патрэбы няма. З усімі апазіцыйнымі палітыкамі, акрамя Юліі, можна было дамовіцца. У гэтым і спецыфіка сітуацыі. Выключна Цімашэнка з-за асабістай вендэты Януковічу ўяўляе ў выпадку вяртання да ўлады пагрозу для данецкага капіталу. Таму яе і ціснучь. Таму і ніякага новага 1937-га года не будзе. Аднак яўнае прававое бязмежжа, якім характарызаваўся працэс супраць Цімашэнкі, можа натхніць нашу судовую сістэму і сілавую ведамствы на грэбанне правам. І гэта вектар больш небяспечны для ўлады, паколькі закране шмат простых людзей.

— Адпаведна прысуду, Цімашэнка выйдзе на волю толькі ў жніўні 2018 года, а вярнуцца ў палітыку (займаць месца ў

дзяржаўных органах) зможа не раней за 2021-ы. На той час ёй будзе ўжо 65 гадоў. Ці значыць гэта, што ўкраінская палітыка развіталася з адным з самых яркіх сваіх персанажаў?

— Некаторыя ўжо зрабілі фоташоп, як будзе выглядаць Юлія ў 65 гадоў, калі зноў паспрабуе выставіць сваю кандыдатуру. Аднак давайце ўзгадаем, які статус мае Хадаркоўскі ў расійскай палітыцы. І тое, што ён сядзіць на зоне, прычым вельмі далёка ад Садовага кальца, не перашкаджае яму быць палітычным актёрам. Гісторыя ведае шмат прыкладаў, калі людзі, якія фармальна не ўдзельнічалі ў палітыцы, фактычна вызначалі трэнды. Можна згадаць тую ж Беназірэ Бхуту, Леа Валенсу, Уга Чавеса, Нельсана Мандэлу. Усе яны кіравалі з-за краты. Не вельмі зручны, аднак практычны прыклад: Адольф Гітлер пасля Піўнога путчу таксама меў пасіўнае выбарчае права, аднак здолеў пабудоваць партыю і прывесці нацыстаў у Рэйхстаг. Будучы ў турме, Юлія застаецца значнай фігурай. Псіхалагічна яе зламаць, здаецца, не ўдалося. Пытанне ў тым, ці зможа яна тэхнічна кіраваць сваімі прыхільнікамі на волі.

— Практычна кожная з вядучых украінскіх газет называла 11 кастрычніка пачаткам новай эры ў нацыянальнай гісторыі. Ці згодныя вы з гэтым?

— У газетах зашмат патэтыкі. Аднак я раю пачакаць рашэння апеляцыйнага суда. Абсалютная большасць палітолагаў лічыць, што экс-прэм'еру яшчэ папсуюць нервы, аднак усё для яе складзецца добра. І прэзідэнт, дарэчы, ужо зрабіў знакавую заяву, што прысуд не з'яўляецца канчатковым. У гэтым сэнсе ідэальным варыянтам было б накіраваць справу на новае вывучэнне. Гэтым улада пакажа Захаду і ўкраінцам, што ў нас ёсць правосуддзе. Аднак у глабальным вымярэнні нічога амністыя не вырашае. Палітычнае жыццё Украіны зноў рызыкуе ператварыцца ў перманентнае асабістае супрацьстаянне Юліі Уладзіміраўны і Віктара Фёдаравіча, ад якога ўсе стаміліся. Вось ад гэтай формулы нека трэба пазбаўляцца. Як? Не ведаю... Аднак не коштам сямі гадоў турмы для Юліі.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

АСЛАН МУСІН

Кіраўнік адміністрацыі прэзідэнта Казахстана стаў героем скандалу пасля інцыдэнту ў Акадэміі мастацтваў Алма-Аты. Туды 3 кастрычніка была запрошаная яго жонка Гульбану. Падчас майстар-класа, які вяла Гульбану, адна са студэнтак гучна засмялася. Гэта не спадабалася Мусінай, і на наступны дзень рэктар выдаў загад пра адлічэнне той студэнткі. Афіцыйная версія: дзяўчыну нека бачылі, калі яна публічна цалавалася з адным са студэнтаў. Гэта, на думку рэктарату, супярэчыць прынцыпам казахскай культуры. У сваю чаргу, усе выкладчыкі ў нефармальнай абстаноўцы кажуць, што студэнтка стала ахвярай Мусінай. Хаця, магчыма, тут не абышлося без тыповага для чыноўнікаў падлізвання. Рэктар, які адлічыў дзяўчыну, у свой час праславіўся з-за таго, што адмовіўся ад свайго прозвішча Аліёў, не жадаючы асацыяцыі з былым зяцем прэзідэнта Казахстана, які жыве ў эміграцыі і лічыцца лідарам антыназарбаеўскай апазіцыі.

БАШАР АЛЬ-АСАД

Прэзідэнт Сірыі на сваёй старонцы ў Facebook заклаікаў прыхільнікаў 9 кастрычніка сабрацца ў цэнтры Дамаску на флэшмоб у знак яго падтрымкі. Такім чынам гарант хацеў давесці, што ў Сірыі ёсць не толькі масавыя акцыі пратэсту супраць яго рэжыму. Флэшмоб атрымаўся. Некалкі дзясяткаў тысяч чалавек «спантанна» сабраліся ў цэнтры горада, каб прадэманстраваць палітычную лаяльнасць да ўлады. Яны крычалі: «Армія і народ з прэзідэнтам!» і «Сірыя — наша краіна, а Аль-Асад — наш прэзідэнт!». Асобна дэманстранты выказвалі падзяку Кітаю і Расіі за тое, што гэтыя краіны ў ААН падтрымалі Дамаск «у яго барацьбе супраць змоўшчыкаў». Застаецца дадаць, што на мінулым тыдні былі створаны Нацыянальны сірыйскі савет, які аб'яднаў прадстаўнікоў апазіцыі. Еўрасаюз вітаў яго ўтварэнне, а лівійскі паўстанцкі ўрад нават заявіў, што прызнае савет у якасці афіцыйнага ўраду Сірыі.

УЛАДЗІМІР ПУЦІН

Прэм'ер Расіі і без пяці хвілін зноў прэзідэнт яшчэ раз пацвердзіў сваё лідарства ў тандэме з Мядзведзевым. Яму дапамагло выдавецтва «Facultet», якое да 8 кастрычніка — дня нараджэння кіраўніка ўраду — выпусціла кнігу-размалёўку для дзяцей, якая называецца «Вова і Дзіма». «Вову і Дзіму добра ведаюць усе дзеці Расіі. І зараз у кожнага дзіцяці ёсць магчымасць размалёваць жыццё Вовы і Дзімы самому», — напісана ў анатацыі размалёўкі. Малюнкi распавядаюць дзецям пра важныя справы Дзімы, які робіць людзей шчаслівымі, і Вовы, да якога прыходзяць дзеці, і кожнаму ён дае мудрую параду. Але пры гэтым Вова і Дзіма ведаюць, што галоўнае ў жыцці — гэта сяброўства. Каментуючы выхад кнігі, аматары прыколаў раець крамлёўскім палітэхнолагам выкарыстаць верш Агніі Барто, напісаны ў далёкім 1957 годзе. «Мы сёння в цирк поедим! / На арене нынче снова / С дрессированным Медведем / Укротитель дядя Вова. / От восторга цирк немеет. / Хохочу, держась за папу, / А Медведь рычать не смеет, / Лишь сосет потешно лапу, / Сам себя берет за шкурки, / Важно кланяется детям. / До чего забавно в цирке / С дядей Вовой и Медведем!»

▶ УЛАДАРЫ ДУМАК

Уладзімір Някляеў: СВЕТ

Уладзімір Някляеў — паэт і палітык у адной асобе — цягам апошняга года ўвайшоў у топ медыйных персон краіны. Сёлета Беларуска ПЭН-цэнтр вырашыў вылучыць Някляева на атрыманне Нобелеўскай прэміі па літаратуры. Асоба гучная, спрэчная, яскравая — паэт Някляеў збіраў стадыёны слухачоў, палітык Някляеў не губляе надзею сабраць стадыёны прыхільнікаў. У працяг сустрэчаў у межах рубрыкі «Валадары думак» Уладзімір Някляеў наведваў рэдакцыю НЧ, каб паразважаць пра сумленне паэта, каштоўнасці сучаснага свету і персанаў, што займаюць пазіцыі маральных гуру сучаснікаў.

Уладзімір Някляеў: Я згодны з Валянцінам Акудовічам у тым, што ёсць памяншэнне ўплыву культуры на чалавека (рэд. — гутарка з Валянцінам Акудовічам, НЧ, №21, 27 мая, 2011 г.). Калі браць гадзі савецкага часу, то якія б ні былі прадстаўнікі культурнага асяродку, але яны ўсё ж давалі грамадству нейкія ўстаноўкі ў пошуках таго, як жыць і якія рашэнні прымаць. Сёння такой арыентацыі няма. Ёсць арыентацыя не на тых, хто мысліць, а на тых, хто думае. Гэта розныя працэсы. Думаеш увесь час пра што? Пра тое, як табе жыць. То бок мысліць чалавек пра быццё, а думае пра жыццё. Я не скажу, што свет бяздумны, ён проста стаў прагматычным. Цяпер валадары той, хто ў спісе Forbes. Даволі нечакана ў гэтым кантэксце праяўляюцца людзі, якія, будучы ў гэтым спісе, прэтэндуюць на званне валадароў думак. Я маю на ўвазе стваральніка Apple, які жыў так, быццам у яго і нямашака тых мільярдаў — не меў аховы, ездзіў на звычайных машынах і сыходзіў з тых пазіцый, што ў свой час навязалі яму валадары думак: што б ты рабіў, калі б жыў апошні дзень? — акурат тое, што трансляваў Гюго ды іншыя ў заходняй літаратуры і што прадкавалася ў савецкай літаратуры. Я бачу, як наогул культура падмяняецца цывілізацыяй і выдаецца як тоеснасць, хаця насамрэч гэта рознае. Скажам, узяць цывілізацыйную забаву футбол і культурніцкую забаву баі рымскіх гладыятараў. Баі гладыятараў — гэта кроў і не выглядае на культуру. Але калі ўзяць пасыл, то па духоўнасці, культуры гэта значна вышэй, чым футбольная дзея, за якой назіраюць сотні тысяч людзей. Простае пытанне: які ў гэтых людзей інтэлект?

Аляксей Кароль: Паэт у Расіі больш чым паэт — фраза з пушкінскіх часоў. Якая роля паэта ў Беларусі — дасавецкай, савецкай і постсавецкай?

Уладзімір Някляеў у рэдакцыі «Новага часу»

Уладзімір Някляеў: Калі б я мог дамагчыся нейкіх вынікаў у мэце, што перад намі стаіць сёння, — змена ўмоў, у якіх мы жывём... Калі б я мог дасягнуць гэтага сродкамі культуры, то ніколі б не пайшоў у палітыку. Сённяшня ўлада — з'ява антыкультурная. Мне як чалавеку трэба яе пераадолець.

Уплыў паэта ў савецкія часы і цяпер — непараўнальны. За савецкім часам была ўнікальная рэч, якой не было ні да таго, і, відаць, не будзе ўжо ніколі. Літаратурны падмосткі ад Брэста да Сахаліна. Можна было выйсці з дому 1 студзеня і вярнуцца 31 снежня — ісці-ісці па гэтых літаратурных падмостках. Калі мне нешта і сніцца зараз добрае, то гэта літаратурныя стадыёны. Сніцца найперш праз эмоцыю, праз адчуванні, якія былі, калі стаіш на стадыёне і проста чытаеш вершы. Ты руку налева — дзесяць тысяч чалавек налева, ты руку направа — дзесяць тысяч направа. Хто гэтага не адчуваў, таму растлумачыць немагчыма...

Аляксей Кароль: І тым не менш, гэтыя літаратурныя падмосткі ад Сахаліна да Брэста былі падкантрольнымі. Крок улева-ўправа не дазваляўся.

Уладзімір Някляеў: У Маскве былі некалькі людзей, якім дазвалялася тое, што іншым забаранялася, — Ахмадуліна, Вазнясенскі, Еўтушэнка, Раждзественскі. Ім дазвалялася адпаведная ступень крамолы. У Беларусі гэта быў Някляеў. Мне таксама дазвалялася значна больш, чым іншым. У першы раз я апынуўся ў КДБ амаль у дзіцячым узросце — было шаснаццаць гадоў, мяне як след напалохалі. Потым былі часы адлігі, 1960-я гады. У Мінску на ганку Тэатра юнага глядача мы збіраліся і чыталі вершы. Я прачытаў верш пра Жукава. Тады была

сітуацыя, калі таварыш Хрушчоў пачаў прыбіраць таварыша Жукава. Ну, я і прачытаў «Як вам спіцца, таварыш Жукаў?!». Вось я і кажу чалавеку, які да мяне падыходзіў, што маршал Жукаў цяпер жа не такі, як быў. На што ён адказаў: «Тое, што Жукава можна асуджаць у Маскве, не значыць, што Жукава можна асуджаць у Мінску. Так што вы, юны паэт, глядзіце ў нас, не дзёргайцеся». Ужо тады я адчуваў, якая моц слова, мастацкага вобраза. Але людзі ішлі на стадыёны не за метафарамі паэтычнымі, а за метафарамі палітычнымі. Пачуць там тое, што нельга пачуць больш нідзе.

Аднойчы на стадыёне ў Маскве іранічны паэт Глазкоў прачытаў такія радкі:

*Люблю грозу в конце июня,
Когда в Москве идет парад,
И хмуро мохнет на трибуну
Правительственный аппарат.*

Людзі замерлі, хаця, па сённяшнім часе, што тут такога?

Ёсць страты ў нашым часе для літаратуры. Нямашака тых стадыёнаў, накладваў кнігі.

У нас брутальная ўлада, якая лепіцца з людзей, падобных на таго, хто іх туды прыцягвае. Лукашэнка ніколі не цікавіўся аніякай літаратурай. На апошняй прэс-канферэнцыі ён развёў, што кніжка для яго — гэта абраз... Ніколі не забудуся, як у свой час таварышы-пісцелі імкнуліся перадаць яму свае кнігі. Дык цяпер хачу сказаць усім гэтым таварышам-пісцелям, што іх кнігі ён не чытаў, памочнік іх нават не спрабаваў перадаваць. Калі чалавеку самому нешта не трэба, дык ён не разумее, навошта гэта іншым.

У літаратурных сустрэчах сённяшняй Беларусі забараняецца палітычны складнік. Калі б беларускі літаратар апырэры не

займаўся палітыкай, то ніхто б яго не чапаў. Некалі Лукашэнка мне казаў: «Перастаньце займацца палітыкай! Што хочаце выдумвайце, голых рысуэйце... Вы ж народжаныя, каб ствараць літаратуру, чаго вы сюды лезеце? А галоўнае, ты ж такія добрыя песні пішаеш!..» Дык вось: каб я пісаў тыя песні, то ўжо невядома, колькі б зорак было на плячах. Адзіны жанр, які Лукашэнка «абожае» — гэта папса. На гэтым яго культурныя запатрабаванні сканчаюцца.

Андрэй Расінскі: Вы распаўвадаеце пра культуру Лукашэнка, яго каштоўнасці. Але ці не вінаватая ў гэтым у тым ліку і беларуская літаратура, у якой суцэльны лямант па вясковаму жыццю, крыкі пра беднасць?

Уладзімір Някляеў: На сёння ўжо не так — новае пакаленне практычна ўвогуле пра гэта не піша. Не крычыць, не лямантуе. Беларуская літаратура творча вырасла, але, я б сказаў, не выявіла гнуткасці ў стасунках з тым, што прыўнёс Лукашэнка. Ну, не такі ён разумны, што нельга яго абдурчыць. І не такі дурны, што і абдурваць яго не трэба... Памыляліся і тыя, хто адразу ўставаў у контру і не меў жадання гаварыць з ім. Ну і не гавары, ён знойдзе, з кім паразмаўляць. А нехта вырашыў пайсці да яго служыць з намерам даслужыцца да таго, што будзе магчымасць не толькі с...ку палізаць, але і ў вушка пацалаваць. Трэба было думаць і бачыць рэальнасць. Я разумеў, што гэта надоўга, што ў сітуацыі постсавецкага часу, калі чалавек з цвёрдым характарам атрымае ўладу, то і аддасць яе не хутка. І калі не будзе спосабаў забраць у яго ўладу, дык трэба неяк яго перайначваць, нешта з яго ляпіць. Я спрабаваў, але там, ва ўладзе, і тут, у сваім асяродку, не знайшоў

разумення. Хоць усе былі згодныя: трэба нешта рабіць — і хутка. Вось я і рабіў хутка, што мог.

Ведаеце, было фізічнае адчуванне: яшчэ трохі — і Беларусь знікне. Беларуска тэксты проста не будзе каму чытаць. Я паспрабаваў пазмагацца за тое, каб гэта змяніць.

Ёсць метафізічныя, сакральныя рэчы, якія больш важныя за ўсё матэрыяльнае. Для мяне яны, паміж іншым, у тым, як я дыхаю, як беларусы дыхаюць словамі. У беларускай мове закладзеная наймагутная энергетыка — і яна не скарыстаная. Не скарыстаць яе, не выпісаць уласна беларускія, кодавыя знакі — проста злачыства.

Аляксей Кароль: Паэт і палітык — калі твой уплыў ты бачыш большым?

Уладзімір Някляеў: Уплыў праз палітыку, на жаль, непараўнальна большы, чым праз літаратуру. Гэта звязана з тым, пра што я сказаў раней, са стратамі. І дагэтуль у людзей, якія чыталі тое, што я напісаў, ёсць агульнае з Лукашэнкам чаканне: калі ў Някляева пройдзе дурата, і ён пачне зноў пісаць песні? І шчыра ж кажуць: апроч вас ёсць у палітыцы Саннікаў, Мілінкевіч, Калякін... На што я кажу: дык і ў літаратуры, апроч мяне, хапае народу.

Аляксей Кароль: Прысутнасць у палітыцы забівае паэзію?

Уладзімір Някляеў: Ой, гэта катастрофа — наяўнасць у мазгах палітыкі дзённая і ночна. Ёсць людзі, у якіх галоўны арганізаваныя, як кампутар: ёсць дыск D і C, і яны ніяк адзін аднаму не замінаюць. А ў мяне адна мазаўня, і, каб пераклучыцца з палітыкі на літаратуру, мне трэба вытрапіць з галавы ўсё, што было ў мяне ў маладосці, не думаў, што ў маім узросце магчыма спаць па тры-чатыры гадзіны. Мы не ведаем сваіх магчымасцяў. Калі нешта трэба, то чалавек здольны на многае.

Прозу яшчэ магу пісаць паралельна з палітыкай, а што да паэзіі, то з палітыкай яна не перамешваецца. Хіба толькі ў турме напісаў паэму і вершы.

Аляксей Кароль: І калі выйдзе з друку паэма?

Уладзімір Някляеў: Я не спяшаюся. Хачу, каб у кнізе былі вершы, паэма, дзённікавыя запісы. І вельмі хораша на гэта кладуцца лісты да жонкі. Але жонка ніяк не пагаджаецца. Кажы: не, мой дарагі, не збіраюся я дзеля тваіх літаратурных прэтэнзій выварочваць інтымнае.

Аляксей Кароль: Якія асабістыя страты і набыткі адчуваеш пасля таго, як злучыў у адной асобе паэта і палітыка?

Уладзімір Някляеў: Набыў, што набыў: кайданкі і турму. У палітыцы нешта набыць можна толькі тады, як пераможаш. У астатнім гэта шлях страціць. Дзякуй Богу, мне пашчасціла, што ў крэўным асяродку мяне не падверглі астракізму. Ні дзеці, ні жонка не паківалі мне пальцам за гэта. Калі

▶ КАНЦЭРТ «НЕЙРА ДЗЮБЕЛЬ» ЗАПАЛІЎ «ГРАФІЦІ»

Мікіта БРОЎКА

Няглядзчы на знаходжанне ў спісе забароненых, культывы беларускі рок-гурт здолеў даць традыцыйны канцэрт у клубе «Графіці», які здаўна застаецца ледзь не адзінай пляцоўкай для выступаў забароненых музыкаў.

Як вядома, пасля з'яўлення новага «спісу забароненых» быў адменены не адзін канцэрт гурта. Дзіўным выключэннем з агульных правілаў быў толькі клуб «Графіці» — забароненыя музыкі традыцыйна давалі тут канцэрты. Але пачынаючы з 21 жніўня, калі быў запланаваны канцэрт Змітра Вайццюшкевіча, і тут пачаліся адмены канцэртаў. Пасля Вайццюшкевіча была адмена выступу гурта «N.R.M.», а 29 жніўня быў адменены канцэрт «Нейра Дзюбеля».

Тады адміністрацыя клуба пасылалася на тое, што ў памяшканні будучы праводзіцца рамонтныя працы. У той час мала хто паверыў у гэта — сярод прыхільнікаў якаснай беларускай музыкі пачаліся размовы, што апошняя пляцоўка, адкрытая для выступаў забароненых музыкаў, знікла. Але зараз лідар «Нейра Дзюбеля» Аляксандр Кулінковіч кажа, што прычыны адмены не былі надуманымі: гэты канцэрт

— пераканаўчае таму пацверджанне.

Клуб быў перапоўнены, і тое не дзіўна — «Нейра Дзюбель» даўно не выступаў, акрамя ўсяго, на канцэрт патрапілі тыя людзі, што набывалі квіткі на канцэрт 29 жніўня, які быў адменены. Пасля звычайнай для «Графіці» гадзіннай затрымкі канцэрт традыцыйна пачаўся песняй «Вітацце». Каб разварушыць публіку, «Нейра Дзюбель» шмат часу не спатрэбілася — літаральна праз некалькі песень за столікамі не сядзеў амаль ніхто.

Перад канцэртамі мне пашанцавала падгледзець спіс кампазіцый, якія гурт плануе выканаць: у ім значыліся 24 песні, у большасці з апошніх альбомаў. Але, вядома, гэтымі песнямі выступ не абмежаваўся. За амаль двухгадзінны выступ гурт здолеў давесці публіку да экстазу — час ад часу ў маленькім «Графіці» ўзнікала

нешта падобнае на слэм, і перасоўванне па клубе было значна замаруджанае. Публіка была па большасці сталая, і тое не дзіўна — моладзі зараз цяжка дазволіць сабе даволі нятанна квіткі, кошт якіх можна параўнаць з сярэднім для замежных гуртоў у дакрызісныя часы.

Адыграўшы спісавую частку праграмы, Аляксандр Кулінковіч паспяшаўся сысці са сцэны разам са сваімі калегамі. Але публіка патрабавала выхаду на біс, і даволі незвычайна — увесь зал пачаў гучна распяваць песні гурта, а значная частка людзей настойліва крычала: «Са-му-ра-і, са-му-ра-і!», маючы на ўвазе адзін са старых гітоў гурта. Выхад на біс не прымусіў сябе доўга чакаць — музыкі нарэшце выйшлі на сцэну, а Аляксандр Кулінковіч жартаваў, што граць яны будуць толькі за грошы. Публіка занадта літаральна ўспрыняла той жарт

— хутка да лідара гурта пацягнуліся рукі з буйнымі купюрамі і нават доларамі.

Сам Аляксандр Кулінковіч такой рэакцыі не чакаў і пачаў адмаўляцца ад грошай. Але настойліваасці некаторых глядачоў было цяжка супрацьстаяць, таму трохі грошай музыкі вымушаныя былі ўзяць сабе і паабяцаць выкарыстаць іх на аплату рэпетыцый. Трохі пазней «Нейра Дзюбель» нарэшце выканаў «Самураюў» і яшчэ некалькі песень, пасля чаго канчаткова развітаўся з глядачамі. Але не ўсе глядачы спыталіся разыходзіцца — прынамсі гадзіну пасля канцэрта ў грымёрцы фанаты набывалі майкі і дыскі, прасілі аўтографы і фатаграфаваліся з Аляксандрам Кулінковічам.

Зараз «Нейра Дзюбель» актыўна працуе над новым альбомам. Аляксандр Кулінковіч называе яго «самым няшчасным» у гісто-

рыі «Нейра Дзюбеля» і кажа, што яго назва ўжо амаль зацверджана — новы альбом, хутчэй за ўсё, будзе называцца «Жаба». Матэрыял гатовы прыкладна на 60 працэнтаў, выпусціць альбом плануецца позняй восенню.

Бліжэйшы мінскі канцэрт гурта традыцыйна пройдзе 18 кастрычніка ў «Графіці». Праз некалькі дзён плануецца яшчэ адзін выступ: пад назвай «Kull Orchestra» гурт збіраецца прыняць удзел у штогадовым фестывалі «Рок па вакацыях», які мае адбыцца 21 кастрычніка ў клубе «Re:Public». Часовай зменай назвы гурт спадзяецца абысці так званы «чорны спіс» і нарэшце выступіць на вялікай пляцоўцы. А пасля фестывалю «Рок па вакацыях» запланаваны шэраг канцэртаў у Маскве — тут гурт давядзецца выступіць тройчы — 28 і 29 кастрычніка, а таксама 3 лістапада.

▶ ПРЭЗЕНТАЦЫЯ МАРС-РОК

4 лістапада на музычных лэйблах «БМА» і «Vigma» адбудзецца рэліз новага альбома «HMR» гурта «Марс-року» «IQ48».

HMR — абрэвіятура ад Heavy Metal Rock. Менавіта так напрыканцы 1980-х — пачатку 1990-х гадоў XX стагоддзя «прасунутая» моладзь азначала практычна ўсю больш-менш цяжкую рок-музыку, не толькі метал у яго кананічным выглядзе. Якраз тады сфармаваўся музычны і жыццёвы светапогляд хлопцаў з «IQ48», а таксама пабачылі свет культывыя музычныя альбомы, якія змянілі эпоху і людзей. Такім чынам, «HMR» — даніна павагі тым часам і той музыцы, так мовіць, вяртанне да каранёў, ну і, канешне, самаіронія.

«HMR» складзены з 10 рок-бавёкоў аўтарства «IQ48» і аднаго сумеснага трэку «Дай сілы!» з вядомым беларускім рэперам Vinsent'am.

Гэта песні-развагі гарадскога хлопца пра кар'ерызм, мас-медыя, эміграцыю, самаіндыфікацыю сябе ў «каменных мінскіх джунглях» і ўвогуле пад сонцам. Ну і, канешне, адвечныя любоў і каханне.

Увесь альбом, ад напісання першай песні да апошняй рэкард-сесіі, быў створаны ўсяго за адзін год! Непасрэдна запіс «HMR» адбыўся ў чэрвені-верасні 2011 года на ўласнай студыі «Таксафон» гітарыста «IQ48» Паўла Яноўскага.

«HMR» запісаны адноўленым складам гурта «IQ48». Замест бы-

лога саксафону тут удзельнічае гітара Паўла Яноўскага (ён жа выступіў і ў ролі саўндпрадзюсара альбома), а за бас адказвае былы ўдзельнік гуртоў «Крам-бамбуля» і «ЗЕТ» Улад Плюшчаў. Канцэпцыю вокладкі «IQ48» распрацавалі цалкам самастойна, а непасрэдна ажыццявіў гэтыя дызайн-ідэі яшчэ адзін гітарыст гурта Яўген Бузоўскі.

Цікава, што ў адной з кампазіцый альбома «HMR» упершыню на Беларусі выкарыстаны экзатычны музычны інструмент — вамола.

Рэліз альбома «HMR» адбудзецца 4 лістапада на музычных лэйблах «БМА» і «Vigma». Продаж першых асобнікаў будзе ажыццяўляцца непасрэдна на прэзентацыі «HMR», а потым у музычных крамах горада.

Прэзентацыя альбома «HMR» пройдзе 4 лістапада ў мінскім клубе «Re:Public» (вул. Прытыцкага, 62) пры падтрымцы гурта «Разбітае сэрца пацана», а таксама «зорных» гасцей.

Кошт квіткоў: першыя 100 — 35 000, астатнія — 40 000, у дзень канцэрту — 45 000, столікі — 55 000. Пачатак мерапрыемства а 19 гадзіне.

Даведкі па тэлефоне +375 29 649 08 88, +375 17 310 31 42.

▶ ДАБРАЧЫННАСЦЬ ЯНЫ ВАС ЧАКАЮЦЬ!

Муха — абаяльная дзяўчынка, вельмі жыццярэдадная і кантактная

Мушцы каля годзіка, яна стэрылізаваная, ростам каля 45 см. Добрая ахоўніца. Ладзіць з дзецьмі, забаўная сяброўка для гульніў. Яна прызвычаеная да жыцця ў двары, таму пасуе для прыватнага дому.

Тэлефануйце, і Муха будзе вам удзячнае ўсё сваё жыццё!
8-029-5024185 Кацярына

Леопольд — вельмі ласкавы і сімпатычны

Ён бясконца любіць гуляцца і смачна есці, добра ладзіць з іншымі коцікамі. А яшчэ Леа ўмее рабіць масаж! Кацяня вельмі выхаванае, цудоўна ведае, што такое латочка. Гэтаму сонейку ўсяго 2,5 месяца, і ён вельмі жадзе сагрэць ваш дом!

Тэлефануйце! 8-029-554-64-11
Алеся

Усе гадаванцы — у падарунак.
Болей котак і сабак — у каталогах на www.forum.superkot.com